

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățămîntului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățămînt, Știință și Cultură

Anul V (XXVI) Nr. 151 (1237)

Simbătă 18 ianuarie 1975

8 pagini — 1 leu

Analiza trimestrului I, în lumina sarcinilor prioritare

Ce notă să vă punem, tovarășe profesor?

Zilele trecute, Inspectoratul școlar al județului Cluj a organizat — în cadrul unei acțiuni inițiate de Ministerul Educației și Învățămîntului pentru întreaga țară — analiza rezultatelor obținute de colectivele didactice din județ, în mun-
instructiv-educativă din trimestrul I, vederea găsirii și luării măsurilor se impun spre a asigura încheierea cu succes a acestui an școlar.

În cadrul acestei analize au fost relevate eforturile și bunele rezultate ale marii majorități a colectivelor și cadrelor didactice care au acționat cu hotărâre și cu întreaga lor capacitate de muncă, orientați de sarcinile prioritare ale politicii școlare a partidului nostru și care și-au însușit temeinic măsurile luate de minister privind, mai ales, următoarele acțiuni: cuprinderea și școlarizarea integrală a elevilor de elevi ai învățămîntului obligatoriu de cultură generală, creșterea nivelului de pregătire a elevilor și reducerea eșecului școlar (cu lichidarea repetenției la clasele I—IV), evitarea supraîncărcării elevilor, orientarea activității educatoarelor în spiritul noii programe pentru grădinițe ș.a.

Față de lipsurile semnalate în cadrul unor unități școlare și în activitatea unor cadre didactice s-a luat atitudine fermă, menționîndu-se că unul dintre aspectele cele mai importante ale actualei etape din învățămînt îl constituie înțelegerea profundă a locului și

rolului educatorului în asigurarea școlarizării de zece ani a tuturor copiilor.

Cum poate fi apreciată, atitudinea celor câteva cadre didactice din unele licee, care la începutul anului școlar au „examinat” elevii din clasele primei trepte și au înscris în catalog numai nota 4 și 5, decît ca un alt aspect al neînțelegerii faptului că prima treaptă a liceului este nu un învățămînt selectiv pentru un număr restrîns de elevi, ci un învățămînt general și obligatoriu pentru toți copiii patriei. Este, deci, necesară o revizuire a concepției acestor educatori, asupra propriei lor activități didactice.

Asemenea greșeli, ca spre exemplu a tovarășului O.I. de la o școală comună din județ, care în luna septembrie 1974, în primele zile de școală, a pus nota 4 la educație fizică unei fetițe din clasa I (prima ei notă din activitatea de școlar abia începută), pentru că nu a venit la școală în echipament sportiv adecvat, ne pun în situația de a ne întreba: „Ce notă vă vom putea da, tovarășe profesor, la finele anului, pentru a aprecia în ce măsură ați înțeles că această notă este dependentă nu numai de notele obținute de elevii dumneavoastră, ci — mai ales — de nivelul real al pregătirii lor?”

ION BINDEA
inspector general al Inspectoratului școlar al județului Cluj

IN PAGINA a 3-a, TEXTUL INTEGRAL AL CODULUI PRINCIPILOR ȘI NORMELOR MUNCII ȘI VIEȚII COMUNIȘTILOR, ALE ETICII ȘI ECHITĂȚII SOCIALISTE

Biblioteca centrală pedagogică

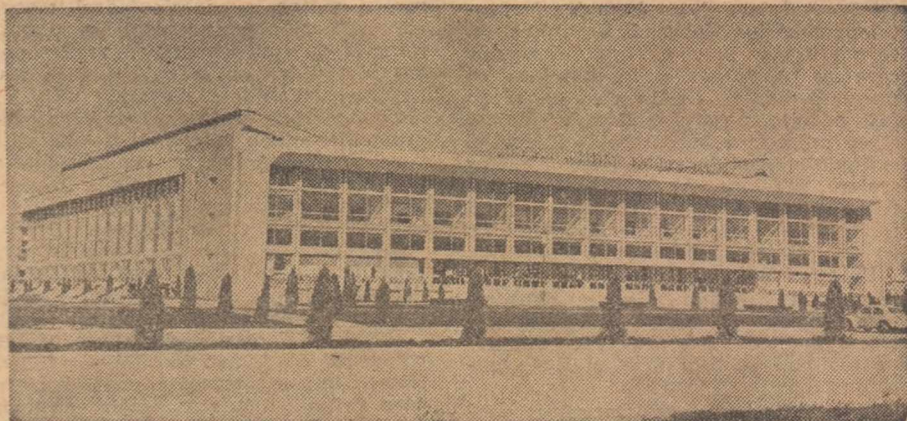
Unele instituții de cultură apar și se afirmă, dintr-odată, dezvoltîndu-se într-un ritm mai mult sau mai puțin egal, aproape previzibil. Sînt, credem, acelea care izvorăsc dintr-o necesitate plenară, în acord cu macrostructura socială respectivă și cu timpul. Sînt însă altele, care-și fac apariția oarecum prematur, sub formă incertă de încercări parțiale, așteptînd să se realizeze din plin, cînd condițiile și împrejurările permit acest lucru. Biblioteca centrală pedagogică din București face parte dintre acestea din urmă. Ea s-a realizat în regimul actual, dar rădăcinile ei se găsesc în ce peste trei sferturi de veac în urmă. La sfîrșit și început de secol.

În adevăr, Biblioteca centrală pedagogică a împlinit în decembrie trecut un sfert de secol de existență. De cînd se afirmă la nivelul și cu destinația pe care o are acum, însă primii pași, cu fondul ei de cărți, de început, s-au făcut anterior, în cadrul unor biblioteci, cu rosturi mai limitate, care au precedat-o: biblioteca Școlii normale superioare, înființată de Alexandru Odobescu, în cadrul acesteia în 1891; biblioteca Seminarului pedagogic universitar, condusă de C. Dimitrescu-Iași (înființată odată cu seminarul în 1898), care a preluat fondul primei; cunoscuta bibliotecă a Casei Școalelor (depozitul de cărți, ca și colecția ce purta numele de „biblioteca pedagogică a Casei școalelor”); o sumă de donații personale, făcute între timp de unii pedagogi și oameni de școală.

După 1949, anul înființării, cu actuala sa destinație „centrală”, Biblioteca centrală pedagogică a urcat câteva trepte, ceea ce dovedea că și-a găsit vocația și drumul. Începînd ca bibliotecă a Institutului pedagogic (de învățămînt), de doi, apoi de trei și patru ani, ea devine propriu-zis Biblioteca „centrală” (cu această denumire) în 1959, în cadrul Institutului de științe pedagogice, pentru ca din 1969 să treacă în cadrul Institutului central pentru pregătirea

STANCIU STOIAN

(Continuare în pag. a 7-a)

Vedere exterioară a Palatului sporturilor din Capitală

Țara se pregătește de alegeri

Alegerile deputaților în Marea Adunare Națională și în consiliile populare, de la 9 martie 1975 — expresie a politicii de profundă și continuă democratizare a întregii noastre vieți social-politice — constituie, în acest an, care încheie cincinalul și care consemnează trecerea la înfăptuirea hotărîită a Programului partidului, un oportun prilej de bilanț și perspectivă. Toți locuitorii țării își vor manifesta, prin votul lor, încrederea în cei aleși pentru a le reprezenta interesele, pentru a contribui la buna gospodărire a comunelor, orașelor, județelor, la dezvoltarea multilaterală a țării noastre; prin aceasta ei vor participa, în fapt, la un important act politic, cu adînci semnificații ideologice și cetățenești.

Întreaga campanie electorală — așa cum este gîndită și cum se desfășoară — precedată de adoptarea, în decembrie 1974, a celor trei legi care asigură perfecționarea sistemului nostru electoral — demonstrează că votul de la 9 martie este un act politic care mobilizează toate conștiințele, ca expresie elocventă a unității indestructibile a întregului popor în jurul partidului și secretarului general al Partidului Comunist Român.

Ne aflăm în fața unei etape calitativ superioare în dezvoltarea și împlinirea patriei noastre socialiste, care va debuta, cronologic, odată cu noul cincinal, etapă în care adîncirea democrației socialiste poate fi inclusă și în categoria de cauză și în cea de efect ale dezvoltării societății noastre. La acest lucru contribuie, desigur, dezvoltarea instituțiilor fundamentale ale democrației în Republica Socialistă România. În acest context, Frontul Unității Socialiste își manifestă plină atribuțiile deosebite pe care le deține în organizarea și desfășurarea alegerilor, ca cel mai larg organism politic permanent, revoluționar, democratic, cu caracter reprezentativ din țara noastră, în sistemul democrației socialiste.

Un mare procent din membrii Frontului Unității Socialiste, din numărul alegătorilor, deci, îl constituie cadrele didactice, pentru care activitatea la catedră și social-politică din această perioadă poate fi cumulată, cu rezultate remarcabile, cu activitatea de pregătire pentru alegeri a celor mai tineri dintre alegătorii de la 9 martie, pe care au datoria să-i învețe despre exercitarea drepturilor de cetățean al patriei noastre, despre felul în care participă ei înșiși la ampla activitate obștească din fiecare circumscripție electorală, la adîncirea democrației socialiste.

VALERIA BACIU

Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste

Parte integrantă a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste îmbină organic cele mai nobile virtuți morale și civice, valorifică minunata tradiție a moralei poporului român, conturînd profilul omului societății noastre, cu o fermă conștiință revoluționară și înalt spirit de responsabilitate socială.

Fiecare principiu și normă inclusă în Cod constituie o concretizare a moralei socialiste, una dintre acele trăsături care au caracterizat întotdeauna poporul nostru: hărnicia, cinstea, spiritul de dreptate, modestia, setea de cunoaștere, eroismul și patriotismul, trăsături care în condițiile societății noastre se

îmbogățesc cu noi dimensiuni, fiind expresie umanismului socialist militant, revoluționar, promovat de partidul nostru.

Pentru lucrătorul din domeniul învățămîntului, oricare i-ar fi specialitatea, acest Cod moral al societății noastre constituie un călăuzitor permanent al activității de la clasă și din afara ei, din cadrul activității organizației U.T.C. și de pionieri. Ca să poată promova în activitatea sa educativă aceste principii, educatorul însuși va fi un exemplu de conduită morală, nu se va abate niciodată de la principiile eticii și echității, va fundamenta relațiile sale cu elevii pe aceste principii, cultivînd cu înalt spirit de răspundere al profesiei sale nenumăratele trăsături morale ale cetățeanului, viitor constructor al societății comuniste.

DE LA MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În vederea ocupării posturilor și catedrelor vacante pentru anul școlar 1975-1976 din instituțiile de învățământ preșcolar, învățământul primar, gimnazial, liceal și tehnico-profesional din municipii, orașe și centre aglomerate, se organizează, pe data de 2 martie 1975, concursul prevăzut de art. 25 din Statutul personalului didactic.

La concurs se poate înscrie personalul didactic titular definitiv, care, la data de 1 septembrie 1975, are cel puțin 3 ani de activitate didactică în postul pe care funcționează. De asemenea, se pot înscrie la concurs și persoanele care au funcționat în învățământ ca personal didactic titular definitiv și au fost nevoite, pentru motive întemeiate și cu aprobarea Ministerului Educației și Învățământului sau a inspectoratelor școlare județene, să întrerupă activitatea didactică, precum și specialiștii repartizați în alte sectoare de activitate, cu stagiul legal efectuat.

Poate cere înscrierea la concurs și personalul didactic titular definitiv care nu are cel puțin 3 ani de activitate didactică în postul pe care funcționează, dacă se află în una din situațiile:

a) funcționează într-o localitate contraindicată pentru starea sănătății și nu are posibilitatea, fiind suferind, să-și îngrijească sănătatea (situație dovedită prin certificat medical eliberat de comisia medicală);

b) funcționează în altă localitate decât aceea în care domiciliază soțul (soția) și se înscrie la concurs pentru ocuparea unui post în localitatea în care domiciliază soțul (soția).

În municipiile și centrele aglomerate, prevăzute de lege, înscrierea la concurs se va face cu respectarea normelor în vigoare privind stabilirea domiciliului.

Cererile de înscriere la concurs se vor depune, până la data de 22 februarie a.c., la inspectoratele școlare județene (al municipiului București) în raza

cărora se găsește unitatea școlară la care figurează postul didactic vacant.

Cererile de înscriere la concurs vor fi însoțite de: copie legalizată după actul de studii, dovezi privind gradele didactice obținute și vechimea în învățământ, memoriu de activitate, copie de pe ultima apreciere anuală, vizată de inspectoratul școlar sau de unitatea la care a funcționat (pentru cei care provin din alte sectoare de activitate).

Candidații pot fi înscriși la concurs numai pentru ocuparea catedrei la specialitățile și pentru gradul de învățământ la care au dreptul să predea potrivit studiilor pe care le posedă sau pentru care au fost atestați.

Concursul se desfășoară pe baza programelor pentru examenul de definitivare în învățământ și constă dintr-o probă scrisă la specialitate și din aprecierea activității candidaților.

Proba scrisă se va desfășura în întreaga țară în ziua de 2 martie a.c., orele 9, în localitățile reședințe de județ, la unitățile de învățământ stabilite de inspectoratele școlare.

Posturile și catedrele vacante pentru concursul din 2 martie 1975 vor fi publicate în suplimentul revistei noastre care va apărea în cursul săptămânii viitoare și va fi difuzat unităților de învățământ prin inspectoratele școlare.

Pregătirea cadrelor la concursul pentru ocuparea posturilor în învățământ

La întrebarea tovarăsei învățătoare Eugenia Balaci din Adjud, jud. Vrancea, în legătură cu pregătirea candidaților la concursul pentru ocuparea posturilor în învățământ, reamintim că atât pregătirea cât și concursul vor avea loc pe baza programei în vigoare pentru examenul de definitivare în învățământ.

Două manifestări prestigioase

În decursul lunii decembrie a anului 1974 au avut loc două prestigioase manifestări. Simpozionul național: „Reconsiderarea raporturilor profesor-elevi, condiție a modernizării procesului de învățământ” și „Colocviul național de pedagogie”. Organizat de Ministerul Educației și Învățământului și de Comitetul Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură, în colaborare cu: Institutul de științe pedagogice, Institutul central de perfecționare a personalului didactic; Uniunea Societăților științifice ale cadrelor didactice; Centrul de perfecționare a cadrelor didactice din învățământul profesional și tehnic, simpozionul s-a desfășurat în prezența a peste 800 de cadre didactice din întreaga țară. În cadrul ședinței plene au susținut referate: prof. univ. dr. Traian Pop, adjunct al ministrului educației și învățământului („Motivația politică și pedagogică a temei simpozionului”); prof. Maria Stănescu, președinte al Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură („Perfecționarea relației profesor-elevi, preocupare esențială a sindicatelor din învățământ”); dr. Iulian Nica, director adjunct al Institutului de științe pedagogice („Fundamentarea psiho-pedagogică a relației profesor-elevi”).

Lucrările simpozionului s-au desfășurat în cadrul celor opt secții de lucru, în care s-au prezentat peste 100 de comunicări și referate. Dezbaterile au evidențiat interesul participanților — educatoare, învățători și profesori — pentru integrarea temei în preocupările de modernizare și perfecționare a învățământului, hotărîrea cadrelor didactice de a transpune în fapte sarcinile școlii așa cum reies din documentele de partid.

În cadrul dezbaterilor s-au exprimat multe puncte de vedere și s-au făcut numeroase propuneri în atenția Ministerului Educației și Învățământului, a Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură, a Institutului de științe pedagogice, a Institutului central de perfecționare a personalului didactic, a Uniunii societăților științifice ale cadrelor didactice, propuneri care au fost centralizate și înaintate forurilor respective.

★

Al III-lea Colocviu Național de pedagogie — organizat de Ministerul

Educației și Învățământului, Academia de Științe Sociale și Politice și de Institutul de științe pedagogice, cu sprijinul Comisiei Naționale pentru UNESCO — a sintetizat contribuția cercetării pedagogice la dezvoltarea și perfecționarea sistemului de învățământ pe baza documentelor celui de al XI-lea Congres al P.C.R. După ședința plenară de deschidere, la care au luat cuvîntul reprezentanții ai conducerii Ministerului Educației și Învățământului, ai Academiei R.S.R., Academiei de Științe Sociale și Politice, ai Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Comisiei Naționale pentru UNESCO, ai Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură, Universității din București, lucrările s-au desfășurat în cele 7 secții ale Colocviului Național.

Comunicările susținute au abordat teme care concretizează actualele preocupări ale pedagogiei românești referitoare la: obiectivele și conținutul învățământului (educația tineretului școlar, educația permanentă, evaluarea randamentului școlar); tehnologia didactică (probleme teoretice, strategii și tehnici experimentale); pregătirea tehnico-productivă a elevilor; orientarea școlară și profesională; prevenirea și combaterea eșecului școlar; psiho-pedagogie specială; pedagogia învățământului superior; pedagogia și acțiunea socială. O mare parte din comunicări au subliniat aspecte însemnate, de actualitate, din cadrul științelor naturii și matematicii, limbii și literaturii române și științelor sociale, privind aceste discipline din multiple puncte de vedere ale conținutului și perspectivelor învățământului nostru.

Alte comunicări științifice cit și dezbaterile participanților la lucrările pe secții au relevat creșterea nivelului gândirii și cercetării pedagogice din țara noastră, angajarea acestora la soluționarea teoretică a problemelor ridicate de învățământ, în sensul aplicării politicii școlare a partidului nostru.

Plenara Comitetului U.S.I.S.C.

În ziua de 8 ianuarie a.c., la sediul U.G.S.R., a avut loc Plenara Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură, cu următoarea ordine de zi: 1. Referat asupra activității Comitetului Uniunii sindicatelor din învățământ, știință și cultură pe semestrul al II-lea al anului 1974 și sarcinile ce decurg din documentele Congresului al XI-lea al P.C.R. (prezentat de prof. Maria Stănescu, președinta U.S.I.S.C.); 2. Plan de măsuri cu privire la sarcinile organelor și organizațiilor sindicale din învățământ, știință și cultură pe anul 1975 (prezentat de prof. Elena Cojan, secretarul U.S.I.S.C.); 3. Informare cu privire la activitatea internațională din anul 1974; 4. Informare cu privire la execuția bugetară pe anul 1974 și proiectul de buget pe anul 1975.

În referat a fost subliniată efervescența creatoare care a dominat activitatea sindicatelor din învățământ, știință și cultură în anul care a trecut, efervescență generată de cele două mari evenimente: aniversarea a 30 de ani de la eliberarea patriei de sub dominația fascistă și cel de al XI-lea Congres al P.C.R.

Referatul a scos totodată în evidență unele mari succese înregistrate de școala românească pentru a ține pas cu cerințele vieții: generalizarea învățământului de 10 ani prin integrarea în cadrul acestuia a primei trepte liceale; deplasarea în continuare a ponderii pregătirii în învățământul secundar către liceul de specialitate; integrarea învățământului cu producția și cercetarea etc.

Planul de măsuri, pe anul 1975, prevede, printre altele: mobilizarea cadrelor didactice, de către comitetele sindicale, la acțiunea de cuprindere într-o proporție sporită în învățământul preșcolar a copiilor între 3—6 ani și de generalizare a învățământului obligatoriu de 10 ani; sprijinirea acțiunii complexe de perfecționare a învățământului de toate gradele: îmbunătățirea acțiunii de patronare a unităților școlare de către întreprinderi etc.

În cadrul dezbaterilor, numeroși vorbitori — președinți ai comitetelor sindicatelor învățământ din țară — au făcut numeroase propuneri privind îmbunătățirea muncii U.S.I.S.C. pe anul în curs.

D. R.

Un început promițător

Formația corală „Melos”, grup cameral folcloric format din profesoare de muzică din București — care a debutat pe scena sălii de spectacole a Casei corpului didactic din Capitală — împlinește în curînd un an de activitate. Ultimul concert — omagiu închinat zilei Republicii (în cadrul căruia și-a dat concursul și Fanfara reprezentativă a tineretului din Capitală, laureată a Festivalului internațional al fanfarelor de tineret, Cehoslovacia, ediția 1974) — a demonstrat, încă o dată, capacitatea artistică a formației, posibilitățile ei de a reprezenta remarcabil genul de muzică pentru care este pregătită.

Dealtfel, expresie a tradiției artistice extrașcolare a cadrelor didactice, formația „Melos” — condusă de lectorul universitar Vasile Nicolescu, dirijorul grupului — are un bogat repertoriu cuprinzînd cîntece de masă, închinată patriei și partidului, prelucrări folclorice, sau alte piese corale semnate de compozitori de prestigiu români și străini.

Corul învățământului sătmărean

În urmă cu o jumătate de secol (1974 a fost anul aniversării), cadrele didactice din ținuturile sătmărene au întemeiat, pe o multiseculară tradiție de cîntec românesc, prima lor formațiune corală.

„Sub bagheta unor dirijori inimoși, corul a înregistrat nenumărate succese în decursul timpului” eitim în „Mărturisirile” învățătorului Alexandru Lăzin, care activează în formație de 28 de ani (în prezent, corul numără 119 membri activi!).

Dobîndind și păstrîndu-și personalitatea, grație calităților interpretative deosebite, pasiunii și entuziasmului dovedite de membrii săi, unei alegeri inspirate a repertoriului, Corul sindicatului din învățământ — Satu-Mare a cîștigat o serie de concursuri pe plan local și național.

D. M.

CONSULTAȚII

Un număr mare de profesori, absolvenți ai institutului pedagogic de trei ani, care și-au obținut gradele didactice II sau I și ulterior și-au completat studiile superioare prin absolvirea universității ne relatează că nu li se recunosc gradele obținute, fiind obligați să le susțină din nou.

— Dacă pentru învățătorii, educatoarele și maistrii-instructori care au absolvit cu examen de diplomă o instituție de învățământ superior și au fost numiți în posturi de profesori problema obținerii gradelor didactice în această nouă calitate este reglementată prin art. 90 și 100 din Statutul personalului didactic, despre obligativitatea repetării gradelor didactice de către profesorii absolvenți ai institutului pedagogic de trei ani care și-au completat studiile universitare nu se prevede nimic. De asemenea, în articolele 76—92 din Statutul personalului didactic, care reglementează problema perfecționării personalului didactic de predare, de conducere și de îndrumare și control, nu se face nici deosebire în privința obținerii gradelor didactice II și I între absolvenții institutului pedagogic și absolvenții universității. Ba, mai mult, art. 84 prevede că în cazul în care profesorii au o specialitate principală și alta secundară, gradele didactice pot fi obținute la una din cele două specialități, de unde rezultă că gradul obținut la specialitatea ce o poate preda numai la școala generală este valabil și pentru liceu, avînd studii universitare. Inversînd puțin ordinea obținerii calificării universitare și a gradului didactic constatăm că profesorii ale căror grade le punem în discuție au, în final, aceeași situație: studii universitare și gradul didactic la o specialitate pe care o puteau preda la școala generală.

În sprijinul recunoașterii gradelor didactice obținute ne vin și principiile de retribuție după cantitatea și calitatea muncii, inclusiv retribuția tarifară pe clase de retribuție prevăzută de Legea nr. 57/1974. Respectînd recunoașterea gradelor obținute ar însemna ca unui profesor absolvent de institut cu grade didactice, după efortul ce-l depune pentru obținerea diplomei universitare să nu-i rămînă decît două posibilități: fie să uzeze de studiile universitare și să treacă într-o clasă de retribuție mai mică (un absolvent al I.P. 3 gradul I, gradația 3, avînd clasa de retribuție 23, prin această interpretare ajunge la clasa de retribuție 21), fie să nu se folosească de noua diplomă.

După părerea mea, se impune reanalizarea acestei situații în lumina Statutului personalului didactic.

IOAN BADIU

„Arici Pogonici” și „Luminița” într-o nouă concepție formativă

Numărul 1 — ianuarie 1975 — al celor două publicații editate de Consiliul Național al Organizației Pionierilor aduce o plăcută surpriză nu numai copiilor — cititorii ai revistelor — ci și educatoarelor și învățătorilor, datorită subordonării hotărîte a celor două publicații spre scopuri formative prin conținutul schițelor, povestirilor, poeziilor și numeroaselor jocuri cu caracter aplicativ.

Identificăm nemărturisite, dar eficient susținute, obiective educative, urmînd atît tîrgirea orizontului de informație al copiilor, sprijinindu-i să se integreze în mediul inconjurător, natural și social, cit și activitățile pentru formarea unor deprinderi și obișnuințe practice.

Urînd succes celor două publicații pe acest nou drum, semnalăm și ținuta grafică care completează și întărește caracterul educativ al textelor.

VIOLETA APOSTOL

Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste

Organizând și conducând marea operă istorică de făurire a socialismului și comunismului pe pământul României, Partidul Comunist Român acordă o atenție primordială făuririi unui om nou, cu o conștiință înaltă și înalte trăsături morale, promovării unor raporturi noi între oameni, afirmării depline în toate sferle vieții sociale a principiilor eticii și echității socialiste. Normele și principiile etice ale societății noastre pornesc de la faptul că în ordinea socialistă a fost lichidată definitiv exploatarea capitalistă, s-a pus capăt inegalității sociale și naționale; ele se bazează pe proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, pe principiile de repartitie socialistă, pe egalitate și dreptate socială, pe țelul comun al făuririi bunăstării și fericirii întregului popor.

Aceste înalte norme și principii trebuie să devină codul muncii și vieții, îndrumar de conduită în societate al comuniștilor, al tineretului revoluționar, al tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

1. Datoria fundamentală a membrilor de partid, a membrilor Uniunii Tineretului Comunist este de a servi cu credință cauza partidului și poporului, de a pune tot ce au mai bun, întreaga lor energie, capacitatea de muncă și pricepere în slujba împlinirii Programului Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintate a României spre comunism. Fiecare comunist trebuie să pună mai presus de orice înflorirea materială și spirituală a patriei socialiste, creșterea continuă a gradului de bunăstare și civilizație ale poporului, afirmarea tot mai puternică a națiunii noastre în rindul națiunilor lumii.

2. Membrii de partid și membrii Uniunii Tineretului Comunist trebuie să-și însușească materialismul dialectic și istoric — concepția revoluționară despre lume și viață a proletariatului, Programul Partidului Comunist Român, care constituie aplicarea creatoare a marxism-leninismului la condițiile concrete istorice ale țării noastre și care dă o perspectivă clară luptei pentru edificarea orânduirii socialiste și comuniste în România.

3. Toți comuniștii trebuie să cunoască și să-și însușească politica internă și externă a partidului și statului, documentele, hotărârile partidului. Ei sînt datori să fie propagandiști neobosiți ai politicii partidului, să contribuie activ la elaborarea și dezbaterea hotărârilor de partid și de stat, să lupte cu fermitate și spirit de abnegație pentru traducerea lor în viață.

4. Fiecare comunist este obligat să îndeplinească fără șovăială însărcinările date de partid, să se achite cu înalt spirit de răspundere de toate îndatoririle ce-i revin în funcția ce o îndeplinește, la locul său de muncă, în întreaga sa activitate.

Comunistul trebuie să respecte cu strictețe disciplina de partid — care este aceeași pentru toți membrii partidului, indiferent de poziția pe care o au în societate, de funcțiile și atribuțiile încredințate de partid și de stat. Toți comuniștii trebuie să respecte întocmai normele și regulile muncii de partid, principiile democrației interne și ale conducerii colective — care prevăd discutarea problemelor în cadrul organizat și, totodată, asumarea răspunderii nemijlocite pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor adoptate.

5. Constituie o îndatorire sacră, de prim ordin a fiecărui comunist, de a apăra ca lumina ochilor unitatea de monolit a partidului — cheazășia îndeplinirii cu succes a menirii istorice a partidului de conducător al națiunii noastre pe calea socialismului și comunismului.

6. Toți comuniștii sînt datori să militeze pentru întărirea continuă a legăturii partidului cu masele, pentru rezolvarea justă a propunerilor și cerințelor oamenilor muncii, pentru unirea eforturilor tuturor celor ce muncesc la lupta pentru împlinirea Programului partidului.

7. Membrii partidului, membrii Uniunii Tineretului Comunist, toți oamenii muncii trebuie să manifeste cea mai mare grijă și răspundere pentru dezvoltarea continuă și apărarea proprietății socialiste, de stat și cooperatiste, a avuției noastre naționale — baza ridicării bunăstării întregului popor. Ei trebuie să acționeze pentru gospodărirea cât mai eficientă a mijloacelor și resurselor societății, să lupte împotriva risipei de orice fel, a neglijenței în păstrarea și administrarea bunurilor publice, a tuturor manifestărilor de irosire a avutului obște.

8. Membrii de partid, membrii Uniunii Tineretului Comunist, toți oamenii muncii au obligația patriotică de a lupta cu toată hotărârea împotriva furtului din avutul obștesc, a delapidării

din proprietatea socialistă, a oricăror sustrageri de bunuri din avuția națională — acte profund antisociale care lovesc în interesele poporului, ale fiecărui cetățean. Ei trebuie să contribuie la formarea în fiecare unitate, la fiecare loc de muncă, a unei puternice și intransigente opinii de masă împotriva unor asemenea manifestări.

9. Membrii Partidului Comunist Român, ai Uniunii Tineretului Comunist, toți cetățenii trebuie să manifeste o grijă permanentă pentru buna gospodărire a pământului, apelor, pădurilor, a tuturor avuțiilor și frumuseților naturale ale patriei, să participe activ la acțiuni de protecție a acestora, să lupte hotărît împotriva degradării mediului ambiant.

10. Pentru fiecare comunist, pentru fiecare cetățean, munca este o datorie fundamentală, de onoare. Fiecare trebuie să dea dovadă de o înaltă conștiință profesională, competență, spirit creator, dăruire și pasiune în muncă; totodată, trebuie să manifeste combativitate și intransigență față de manifestările de indisciplină, superficialitate și lipsă de răspundere în muncă.

11. Membrii Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist au obligația să-și perfecționeze necontenit pregătirea profesională și de specialitate să-și îmbogățească permanent orizontul cultural-științific.

12. Apărarea patriei, a cuceririlor revoluționare ale poporului reprezintă cea mai înaltă obligație a membrilor Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist, a tuturor cetățenilor țării. Suprema lor îndatorire este de a fi în orice moment gata să apere cu orice sacrificii, chiar cu prețul vieții, integritatea patriei, independența și suveranitatea națională și de stat, realizările socialiste ale poporului român. Orice nesocotire a acestei înalte obligații, orice pactizare cu dușmanul, cu cei ce se dedau la acțiuni sau acte ostile orânduirii noastre socialiste, cu cei ce uneltesc împotriva libertății și independenței patriei, a intereselor vitale ale poporului, constituie trădare față de partid și popor, față de națiunea noastră socialistă și se pedepsește conform legilor țării.

13. Toți comuniștii sînt obligați să apere secretul de partid și de stat, să dea în permanență dovadă de înaltă vigilență și combativitate revoluționară. A furniza unor persoane străine informații care constituie secrete de partid și de stat înseamnă a trăda partidul, a trăda țara, a lovi în interesele întregii națiuni; cei care se fac vinovați de asemenea acte trebuie să simtă minia îndreptățită a poporului.

14. Fiecare comunist are înalta îndatorire de a milita pentru întărirea unității moral-politice a poporului, pentru cimentarea prieteniei frățești dintre toți oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — de a lupta împotriva oricăror manifestări de naționalism și șovinism, de a acționa în strînsă unitate pentru propășirea patriei comune, Republica Socialistă România.

15. Comuniștii, toți oamenii muncii sînt obligați să cunoască, să popularizeze și să respecte cu cea mai mare strictețe legile țării, să acționeze în spiritul legalității socialiste, să ia poziție hotărîtă față de orice încercare de nesocotire sau încălcare a legilor Republicii Socialiste România.

16. Comuniștii trebuie să militeze în permanență pentru promovarea în întreaga viață socială a principiilor eticii și echității socialiste, a relațiilor de colaborare și intrajutorare tovarășească, de solidaritate, stimă, încredere și respect reciproc. Ei trebuie să fie dușmani neîmpăcați ai individualismului mic-burghez, ai manifestărilor de egoism, de subordonare a intereselor generale unor interese individuale înguste, ai tendințelor de a pretinde de la societate mai mult decît s-ar cuveni pe baza principiilor socialiste de repartitie.

17. Comunistul trebuie să fie cinstit, sincer, principial și corect, să nu tolereze minciuna, falsitatea, ipocrizia, să combată încercările de a induce în eroare a organelor superioare, a tovarășilor de muncă, sustragerea de la răspunderi și îndatoriri.

18. Comuniștii trebuie să acționeze cu toată fermitatea pentru a preveni și a combate orice manifestări de abuz de putere, orice trafic de influență, tendința de folosire în interes propriu și în

dauna oamenilor muncii a unor funcții și munci de răspundere încredințate de societate.

19. Toți comuniștii, îndeosebi cei care îndeplinesc funcții de conducere în viața economico-socială, în aparatul de partid și de stat, în organizațiile de masă și obștești, trebuie să militeze, în spiritul principiilor democrației socialiste, pentru crearea unui climat favorabil exprimării și confruntării libere a părerilor, participării largi a maselor la dezbaterile și soluționarea problemelor, la adoptarea hotărârilor, la elaborarea și împlinirea politicii generale a partidului și statului nostru.

20. Comuniștii trebuie să militeze ca în fiecare colectiv să se instaureze un climat favorabil promovării oamenilor în exclusivitate după contribuția proprie la împlinirea politicii partidului, la îndeplinirea planului de dezvoltare economico-socială a țării, după comportarea și atitudinea lor politică și morală. Ei trebuie să combată cu hotărâre subiectivismul și arbitrarul în aprecierea și promovarea cadrelor, să ia atitudine fermă împotriva favoritismului, nepotismului, servilismului, a manifestărilor de carierism.

21. Toți comuniștii trebuie să manifeste curaj și inițiativă în lupta pentru promovarea spiritului revoluționar, a noului în producție, în activitatea economică și socială, să acționeze cu hotărâre împotriva inerției, birocratismului, rutinei și conservatorismului, a tot ceea ce este învechit și poate frina progresul societății noastre socialiste.

22. Spiritul critic și autocritic, combativitatea față de lipsuri și neajunsuri trebuie să caracterizeze pe fiecare membru al partidului, pe fiecare membru al Uniunii Tineretului Comunist. În orice împrejurare, în colectivele de muncă în care lucrează, comuniștii trebuie să promoveze un climat de dezbateri exigentă a lipsurilor, să stimuleze și să creeze condiții pentru formarea și afirmarea unui puternic spirit critic al maselor de oameni ai muncii.

23. Comuniștii trebuie să acționeze pentru ca în fiecare colectiv să se asigure manifestarea liberă a spiritului de inițiativă al maselor, pentru valorificarea experienței și competenței lor, pentru participarea tuturor oamenilor muncii la conducerea activității întreprinderilor și instituțiilor, pentru dezvoltarea și întărirea democrației muncitorești, socialiste.

24. Membrii Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist trebuie să manifeste cea mai înaltă intransigență împotriva concepțiilor de viață burgheze, a influențelor mentalităților lumii capitaliste. Ei trebuie să combată cu fermitate tendințele de căpătuială, parazitismul, înșelătoria, specula și mița, orice forme de obținere a unor venituri ilicite, de însușire prin abuz sau necinste a roadelor activității altora.

25. Membrii de partid, membrii Uniunii Tineretului Comunist trebuie să combată cu toată hotărârea reminiscențele gîndirii și mentalităților retrograde, să lupte împotriva influențelor ideologice burgheze, a tuturor concepțiilor care propagă ura, violența și disprețul față de om.

26. Comuniștii au datoria politică și morală de a lupta împotriva teoriilor idealiste, a prejudecăților mistice, a superstițiilor, a oricăror manifestări de obscurantism. Ei trebuie să acționeze pentru înțelegerea științifică de către mase a fenomenelor naturii și societății, pentru înarmarea temeinică a oamenilor muncii cu concepția materialist-dialectică despre lume și viață.

27. Fiecărui membru al partidului, fiecărui membru al Uniunii Tineretului Comunist îi revine o înaltă răspundere în întemeierea relațiilor de familie pe principiile moralei socialiste, ale egalității, respectului, afecțiunii și încrederei reciproce între soți, în îndeplinirea rolului ce revine familiei în creșterea și educarea copiilor, în dezvoltarea continuă a națiunii noastre socialiste. Familia trebuie să fie cea dintîi școală în care copiii să învețe, odată cu regulile de comportare în viață și societate, prețuirea muncii, devotamentul față de patrie și popor, față de partid și cauza socialismului.

28. Toți comuniștii — părinți, cadre didactice, activiști ai organizațiilor de masă și obștești — au îndatorirea primordială de a asigura pregătirea tîne-

retului pentru muncă și viață, formarea și educarea noilor generații în spiritul dragostei față de patrie și partid, al glorioaselor tradiții de luptă pentru libertate și dreptate socială ale poporului, ale clasci muncitoare și partidului nostru, în spiritul unei înalte conștiințe revoluționare, al principiilor moralei socialiste și comuniste, al responsabilității față de prezentul și viitorul națiunii noastre socialiste.

29. Membrii partidului și ai Uniunii Tineretului Comunist trebuie să aibă, în toate împrejurările, o conduită politică, morală și profesională care să le asigure un înalt prestigiu în fața maselor. Prin faptele lor, ei trebuie să fie exemple înaintate pentru toți cei în mijlocul cărora trăiesc și muncesc. Unitatea dintre vorbă și faptă trebuie să caracterizeze pe fiecare comunist.

30. Indiferent de poziția pe care o ocupă în societate, comunistul trebuie să dea dovadă de modestie; el trebuie să combată îngîmfarea, aroganța, disprețul față de semenii. Comuniștii care îndeplinesc funcții de răspundere în partid, în viața socială în general, trebuie să-și dobîndească autoritatea printr-o comportare morală și profesională exemplară din toate punctele de vedere. Fiecare comunist trebuie să contribuie prin conduita sa în viața politică și profesională, în societate și în familie, la întărirea continuă a autorității și prestigiului partidului în mase, la creșterea rolului său conducător în societate.

31. Membrii Partidului Comunist Român și ai Uniunii Tineretului Comunist, toți cetățenii patriei să dea dovadă, în orice împrejurare, de dragoste fierbinte față de patrie, de demnitate și mindrie națională, precum și de respect față de alte popoare. Ei trebuie să respingă și să condamne cu cea mai mare fermitate atît exclusivismul național, cit și ploconirea în fața străinătății.

32. Toți membrii partidului și ai Uniunii Tineretului Comunist trebuie să militeze, în spiritul internaționalismului proletar, pentru întărirea prieteniei și solidarității partidului nostru cu toate partidele comuniste și muncitorești, să contribuie la dezvoltarea colaborării frățești cu popoarele celorlalte țări socialiste, la întărirea solidarității cu clasa muncitoare, cu toate forțele progresiste, antiimperialiste din lume, cu mișcările de eliberare națională, cu popoarele care și-au cucerit recent independența, cu toți cei care luptă pentru dreptate socială pentru progres, cu toate popoarele lumii.

33. Membrii partidului, membrii Uniunii Tineretului Comunist trebuie să militeze cu hotărâre pentru lichidarea din viața lumii contemporane a rasismului, colonialismului și neocolonialismului, a politicii imperialiste de dominație și asuprire a altor popoare, de amestec în treburile altor țări, pentru respectarea demnității naționale a fiecărui popor, a dreptului său inalienabil la dezvoltarea liberă și independentă. Fiecare comunist, fiecare cetățean al patriei noastre trebuie să fie luptător înflăcărat pentru afirmarea politicii externe a partidului și statului nostru de promovare a unor relații noi, democratice în viața internațională, a unui climat de destindere, înțelegere și colaborare între națiuni, să-și aducă contribuția la cauza generală a socialismului, progresului și păcii, la făurirea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră.

★

Adoptînd codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, Congresul al XI-lea al partidului își exprimă convingerea că traducerea lor în viață va exercita o puternică influență asupra tuturor membrilor societății noastre, va duce la crearea unui nou umanism, care pune pe primul plan omul și, totodată, imbină interesele particulare cu cele ale întregii societăți, asigură bunăstarea și fericirea fiecăruia, odată cu a întregului popor. Prin aceasta omul se va ridica pe o treaptă superioară de cunoaștere, va putea participa a adevărat conștient la activitatea poporului de făurire a propriului său viitor liber.

Membrii Partidului Comunist Român, ai Uniunii Tineretului Comunist, toți cetățenii patriei noastre socialiste trebuie să-și facă din aceste norme o călăuză permanentă în activitatea lor politică și profesională, în viața de fiecare zi, să acționeze cu consecvență și fermitate pentru ca înaltele principii de etică și echitate ale socialismului și comunismului să pătrundă tot mai adînc în toate domeniile vieții sociale, contribuind la crearea omului nou, înaintat al societății noastre, la accelerarea mersului înainte al patriei pe calea civilizației comuniste.

PREȘCOLARI

În spiritul noii programe

A preveni, pentru a nu fi obligat să corectezi

Rezultatele numeroaselor cercetări experimentale au arătat că majoritatea dislaliilor sau a defectelor de pronunțare a unor sunete, ca și formele ușoare de balbism, pot fi cu ușurință înlăturate de către educatoarele, în mediul obișnuit din grădiniță. Cele mai des întâlnite sint **sigmatismele** (lipsa sau pronunțarea deformată a consoanelor s-z, ș-j) sau **parasigmatismele** (înlocuirea consoanelor s-z, ș-j, cele mai adeseori între ele). O frecvență similară o au **rotacismele** (lipsa sau pronunțarea deformată a consoanei r) sau **pararotacismele** (înlocuirea consoanei r cu l, i, i etc.).

Menționăm că nu lipsa unui sunet oarecare pune probleme deosebite în fața educatoarelor, ci deformarea — locul de articulație greșit a sunetelor. Este cunoscut faptul că e mai ușor să formezi un sunet absent, decât să corectezi un sunet greșit articulat. Printre aceste deformări, deosebit de persistente s-au dovedit **sigmatismele interdentale**, caracterizate prin pronunțarea consoanelor s-z, ș-j cu vârful limbii strecurat printre dinți în loc să fie plasat în spatele incisivilor inferiori (s-z), sau îndreptat înspre palat (ș-j). Extrem de stabile sint **rotacismele uvulare**, caracterizate prin formarea consoanei r cu ajutorul vibrațiilor uvulei sau a părții posterioare a limbii, în locul a 2—3 vibrații rapide ale vârfului limbii, cum ar fi corect.

Obișnuit, deformările de pronunțare a unor sunete pot fi prevenite, în cazul în care educatoarele cunosc și indică locul corect de plasare a limbii și poziția buzelor în pronunțare. În noua Programă a grădinițelor, au fost introduse numeroase indicații și exerciții de acest gen.

Lector EMILIA BOȘCAIU
I.C.P.D. — filiala Cluj-Napoca

Exersarea suportului anatomo-fiziologic

Începând cu anul 1970, în grădinița noastră au fost inițiate o serie de experimente pentru stabilirea mijloacelor care asigură pronunțarea corectă a tuturor sunetelor de către copii. După o scurtă informare a cadrelor didactice din grădiniță asupra dificultăților de vorbire specifice vârstei, s-a trecut la efectuarea, în toate grupele, a unor exerciții de gimnastică articulatorie și a unor exerciții de dezvoltare a laturii prozodice a limbajului. În cadrul exercițiilor de înviorare, din fiecare dimineață, am insistat în mod deosebit asupra celor de gimnastică linguală, pentru obținerea mișcărilor fine de diferențiere a consoanelor (de exemplu, mișcările de ridicare și de coborârea limbii în spatele incisivilor inferiori (pentru s-z) și în spre palat (pentru ș-j), ca și vibrarea prelungită a buzelor — sfârșitul cailor — urmată de vibrarea bruscă a vârfului limbii în spatele incisivilor superiori (tr, tr — pentru obținerea consoanei r). În câteva cazuri de **capacism** (lipsa consoanelor c-g), copiii au fost ajutați să pronunțe aceste consoane prin mișcări de retragere puternică a limbii, ghemuită în fundul cavității bucale.

Pe parcursul tuturor activităților, copiii au fost, treptat, deprinși să se exprime în mod clar, cu gura deschisă și cu mișcări labiale bine conturate, după necesitățile de pronunțare a vocalelor dintr-un cuvânt. S-au înlăturat încercările de vorbire nazonată și, după o anumită etapă, poziția prea anterioară a limbii (sigmatismul interdental, cu ieșirea limbii printre dinți). De asemenea, prin exerciții de antrenare a laturii prozodice a limbajului (accent, ritm, intonație) copiii s-au obișnuit să efectueze respirații lipsite de efort, cu inspirații numai în pauzele dintre sintagme ori propoziții.

Rezultatele au arătat că în decursul unui an școlar majoritatea copiilor rrușesc să-și însușească deprinderile corecte de pronunție. Nu putem trece

cu vederea faptul că eficiența exercițiilor este mai sporită la o vîrstă mai mică, cînd pronunțarea greșită nu a dobîndit încă un caracter profund automatizat. Iată, de exemplu, în cazul grupei mijlocii, neajunsurile de vorbire cedează corectării și ameliorării într-o proporție cu mult mai mare (76,9 la sută) decît în cazul grupei terminale (52,8 la sută). Din rezultatele comparative obținute, apare evident efectul formativ al exercițiilor logopedice.

VIORICA FILIMON,
directoarea Grădiniței nr. 1
din Cluj-Napoca

„Dicțione“... la 3 ani

1. Aplecarea capului în față, spate (bing-bang); 2. Aplecarea capului la dreapta și la stînga (tic-tac); 3. Rotirea ușoară a capului (se rotește mîngă); 4. Deschiderea și închiderea gurii; 5. Umflarea obrazilor; 6. Retragerea puternică a buzelor în părți urmată de țuguiera lor; 7. Cu gura larg deschisă, se pronunță repetat a-a-a, astfel încît vîlul palatal să se ridice și să coboare ritmic; 8. Cu gura deschisă, limba se ridică sus-jos în spatele incisivilor; 9. Limba lătită și ascuțită; 10. Șantul lingual; 11. Cupa sau ceșcuța linguală; 12. Limba se proiectează și apoi se retrage puternic în fundul gurii; 13. Lîpirea limbii de palat, astfel ca la deslîpire să se audă un pocnet; 14. Cu limba așezată în spatele incisivilor inferiori și colturile gurii puternic retrase, se produce un suflu „sss“ (se simte aer rece pe mînă); 15. Din aceeași poziție, se pronunță „zzz“ (albina); 16. Mișcarea opusă: limba este ridicată sus înspre mijlocul vîlului palatin, gura rotunjită și se pronunță „sss“ (vine trenul, vîntul lin); și apoi „jjj“ (vîntul puternic). (Pe dosul palmei aer cald); 17. Vibrarea buzelor (sfârșitul calului). Vibrarea limbii între buze (motocicleta). Vibrarea limbii în spatele incisivilor superiori; „tr tr tr“ (ceasul); „br br br“ (ciobanul mînă oile); „pr pr pr“ (se rup lemnele); 18. Se pronunță ritmic vocalele a-e-i-o-u; se va urmări ca, la pronunțarea vocalei a, gura să fie bine deschisă; la e-i, colturile gurii retrase puternic lateral și la o-u, buzele foarte rotunjite.

Observații:

Într-o fază mai înaintată, se vor face întregii grupe anumite observații ca: în timpul cit vorbim, gura este deschisă, buzele se mișcă; capul ridicat; limba în gură (spre a evita sigmatismul interdental). Nu se admite vorbirea stearsă, inexpressivă. Se vor respecta intonația, pauza și accentul necesar.

Încă de la intrarea copiilor în grădiniță (trei ani), se va urmări ca sunetele s-z să se pronunțe cu vârful limbii în spatele incisivilor inferiori și ș-j cu vârful limbii ridicat înspre ce-

După apariția, în cursul lunii decembrie a primului volum de Radiotelescoală, cuprinzînd texte, exerciții și îndrumări metodice, zilele acestea a apărut cel de-al doilea volum. Încă de la prima sa apariție, culegerea se dovedește un instrument deosebit de prețios, atît pentru profesori cît și pentru elevi, în scopul realizării unui cadru optim asimilării cunoștințelor transmise în cadrul lecțiilor radiotelevizate.

Cel de-al doilea volum de Radiotelescoală pune la îndemîna beneficiarilor — profesori și elevi — utile indicații metodice cu privire la folosirea lecțiilor de filozofie și socialism știin-

țific, limba și literatura română, matematică și fizică. De asemenea, prețioase îndrumări metodice sînt date și pentru utilizarea televiziunii școlare integrate, a radiofonotecii școlare și a altor mijloace de învățămînt. La rubrica „În ajutorul candidaților la examenul de admitere în învățămîntul superior“ sînt publicate — în continuarea primului volum — subiectele de matematică și fizică date în ultimii ani, la concursul de admitere în unele institute de învățămînt superior din țară. Rubrica „Limba și literatura română“ pune la îndemîna elevilor modele de analiză gramaticală („Un model

rul gurii. Nu se admite pronunțarea acestor sunete cu limba ieșită printre dinți.

Exerciții de imitare a sunetelor din natură (onomatopee)

s—j
1. Vîntul: ș ————— prelung șoptit; Trenul ș — ș — ș — ș =stacato; șă — șă — șă = alternativ (tare-încet).

2. Vîntul: v—jjj, v—jjj (Limba sus, aproape de cerul gurii. Se indică cu degetul).

s — s
3. Șarpele: sss—sss; Chemarea pisicii: pss — pss; Fusul: sfrrr — sfrrr; Pantoful pe zăpadă: scîrț — scîrț
4. Albina: bzzz — bzzz; Sirena; z — z — z — alternarea tensiunii. (Limba jos, lîngă dinții de jos, dinții strînși, buzele îndepărtate. Cu degetul se indică poziția).

ci
5. Vrăbiuța: cip — cip — cîrip (Limba pe gingia de sus. Dinții strînși).

r
6. Motocicleta: brrr — brrr; Ciobanul: birr — birr; Pocnetul lemnelor: — prr; Ursul: mrrr — mrrr; Fusul: sfrrr — sfrrr; Ceasul: trrr — trrr (Limba lătă, vârful pe gingie, gura foarte întinsă în părți).

t
7. Greierele: țirr — țirr; Șoricelul: chiț — chiț (Limba pe dinții de sus, gura închisă, buzele întinse).

v — f
8. Fusul: sffr — sffr; Vaiet: vai — vai (Dinții de sus, peste buza de jos).

9. Cocosul: cucurigu — cucurigu; Găina: cot — cot — dac; Acul de ceașornic: tic — tac; Rața: mac — mac; Gîsca: ga — ga; Cucul: cu — cu — cuc; Broasca: oac — oac; Curcanul: glu — glu (Limba jos, în groapă. Dacă se ridică se transformă în t, de exemplu cap ————— țap.

10. Vocale: a: gura mare; e, i: gura întinsă (ca zîmbetul); o: gura rotundă; u: gura rotundă și foarte apropiate buzele.

Foarte important!

I. După onomatopee, sunetele se asociază imediat cu vocale (exemplu: sa, so, su, se, si/as — os — us — es — is), procedînd la toate la fel. De exemplu: asa — sas; oso — sos; usu — sus; ese — ses; isi — sis. Perechile za — zo — zu — ze — zi/az — oz — uz — ez — iz; aza — ozo — uzu — eze — izi/zaz — zoz — zuz — zez — ziz. La fel, la perechile de sus: s — i, ce-ci, ge-gi.

II. Imediat, se trece la cuvinte mono sau bisilabice, în trei poziții (exemplu: s : sac — masă — vas. Se spun cuvinte din ce în ce mai lungi, respectînd cele trei poziții.

III. Se spun propoziții cu aceste cuvinte. Se analizează sunetul prin întrebarea: unde se află sunetul (pe care dorim să-l spună) în cuvîntul sac? Acesta este procedeul, pentru fiecare sunet. Se indică mereu locul de formare a sunetului.

ECATERINA POPA,
educatoare, Grădinița nr. 1,
Cluj-Napoca

Radiotelescoală

de analiză gramaticală“ și „Perioada condițională“, ambele semnate de conf. univ. dr. Theodor Cristea) și analize literare („Romanul românesc contemporan în a doua jumătate a secolului al XIX-lea“, de Zoe Dumitrescu-Bușu-lenga; „Nuvela și teatrul de inspirație istorică după 1859“ de lector univ. dr. Ion Stăvăruc; „Serile de la Mircești“ de conf. univ. dr. Ion Rotaru. Volumul mai cuprinde: exerciții structurale pentru limbile străine, un fișier filozofic și unul de terminologie literară, mici dicționare folositoare în studiul zilnic al elevilor.

C. GIRMACEA

CLASELE I-IV

Drumul

În „Tribuna școlii“ nr. 149 din 20 noiembrie 1974, la pagina „Cabinet metodic“, am citit articolul „Drumul spre o scriere corectă“, care recomandă procedeul proprii ale autorului în realizarea unei scrieri „conștiente“. Se susține că scriind zilnic pe tablă, cite două, trei propoziții care cuprind cuvinte cu ortografie specială și afișînd în clasă „o planșă care cuprind marea majoritate a cuvintelor cu ortografie specială“, se obțin „rezultate foarte bune“.

Consider că sint mai eficiente și mai motivate din punct de vedere psihopedagogic, mai moderne, alte procedee pe care le voi arăta în continuare.

Înarmînd pe elevi, chiar din clasa I, cu tehnica de cercetare, cu obișnuința de a rezolva situații noi de scriere, e necesar să pornim de la experiența lor, punîndu-le ei să reconstituie prin efort propriu cunoștințele legate de scriere. Cerînd elevilor să memoreze mecanic cite două-tre ortograme și, pînă la urmă, o listă întregă cu forme ortografice grele și motivînd doar „că aceste cuvinte numai în formă scrisă pe tablă“ sint corecte („sint liniuță și i“), nu antrenăm deloc spiritul de investigație al elevilor.

E necesar să imbinăm calea de a transmite cunoștințe, pe care elevii să și însușească în mod conștient și să le aplice în practică, cu calea care-i conduce spre descoperirea de cunoștințe noi.

Cîteva exemple din practica personală sint necesare pentru a concretiza muncă de formare a deprinderilor de scriere corectă, la clasele I—IV.

La pagina 94 din manualul de „Limba română“ pentru clasa I, în lecția „Ne ghiniță“, există propoziția: „Bătrîna dădu să îl sărute“. Am cerut elevilor să spun prin cite cuvinte s-a exprimat această propoziție, propunîndu-le apoi să gîndească asupra ei și s-o exprime prin mai puține cuvinte. Elevii au răspuns: „Bătrîna dădu să-l sărute“. Am scris din nou propoziția: „Bătrîna dădu...“ (aici s-a oprit scrierea cuvîntului următor), întrebînd pe elevi ce urmează să scrie.

Răspunsul lor a fost: „să-l“. „Din cite cuvinte este format?“ a urmat întrebare: („din „să“ și „il“). „Cite sunete se aude în cuvîntul «să»?“ („s“, „ă“). „Dar în cuvîntul «il»?“ („i“ și „l“). „Dacă unim aceste două cuvinte se aude

Unitate

Predarea numerației se realizează prin însușirea corectă de către elevi noțiunilor de „unitate“, „număr“ și „cantitate“. Aceste noțiuni sint necesare înțelegerii descompunerii șirului de numere și prezentării lui pe coloane. Prima unitate din șirul numerelor prezintă un singur obiect, iar unitățile următoare cresc din zece în zece. Numărul coloanelor este determinat de unitățile de diferite ordine.

Conform programei, la clasa I se predau unitățile din primele două coloane la clasa a II-a se adaugă unitățile din coloana a III-a, iar la clasa a III-a se continuă cu unitățile din coloanele IV și V. În clasa a IV-a se adaugă unitățile din coloana a VI-a și se ajunge la coloana a XII-a — unitățile din ordinul 10—11—12.

În primul rînd, deci, se vor considera, atît în numerația orală, cît și scrisă toate numerele formate numai din unități de un singur ordin, acelea care în scris sint reprezentate printr-o singură cifră semnificativă, sau o cifră semnificativă urmată de zero. Se ajunge astfel la tabla numerelor care reprezintă o analiză perfectă a șirului de numere și dă o imagine clară asupra unităților de diferite mărimi. Procedînd astfel noțiunea de „ordin“ se poate prezenta chiar la clasa a II-a, cînd se trece la a treia coloană de numere, fără a supraîncărcarea elevii, urmînd ca în clasa a III-a să dăm noțiunea de „clasă“. Noțiunea de „ordin“ rezultă din compararea între ele a unităților ce constituie baza numerației în sistemul decimal 1—10—100 ș.a.m.d. Pe baza acestei tabele, se pot forma diferite numere, cu mult mai ușor decît folosînd numărătoare cu bile. Elevii ajung, fără nici o dificultate, să cunoască o mare parte a șirului de numere, chiar din prima lecție. Mă refer, mai ales, la clasa a III-a, unde problema e mai complicată prin „saltul“ mare pe care-l face această clasă în șirul numerelor.

În general, predarea numerației cuprinde următoarele lecții:

1. Numerația orală și scrisă a numerelor formate din unități de un ordin

Din nou despre :

Spre o scriere corectă

...oate sunetele? („...nu“). „Ce sunet lipsește?“ („...i“). „Din care cuvint?“ („...din...“). „Deci noul «cuvint» format se scrie sub forma: „să-l“. Am pus linioara în locul sunetului care lipsește din cuvintul „il“, pentru că știm că în scris lăsăm loc liber între cuvinte pentru a putea înțelege propozițiile. În vorbire acest loc liber se marchează printr-o pauză scurtă. Pronunțând cuvintele „să-l“ ni se pare că ar fi un singur cuvint. În scris marcăm locul liber între cele două cuvinte: „să“ și „il“ prin linioara, care are dublu rol: desparte cele două cuvinte și motivează lipsa sunetului „i“ din cuvintul „il“. S-a scris apoi următorul cuvint „sărute“.

Au urmat apoi citeva exerciții de citire a propoziției sub două forme. Astfel: „Vind din cutia de litere litera „i“ și aplicând-o în locul linioarei elevii citește propoziția din cinci cuvinte sub forma: „Bătrina dădu să il sărute“; îndepărtând litera „i“ elevii citește propoziția: „Bătrina dădu să-l sărute“.

Prin întrebări elevii sînt conduși spre o însușire logică-conștientă a ortogramei grele și, în același timp, spre o învățare prin descoperire. Prin discuții de elul acestora s-a ajuns la însușirea, în mod conștient, a ortogramei respective, fără ca elevii să cunoască noțiunile gramaticale — verb și pronume — și se dezvoltă gîndirea lor, evitînd memorarea mecanică a unor ortograme „afișate în clasă pe o tablă“ care dă elevilor posibilitatea corectării mecanice a ortogramei respective la timpul lucrărilor scrise. Acest fapt este întruindicat.

Insușirea ortografiei se realizează încă de la clasa I.

Folosirea ortogramei respective în vorbirea elevilor, în dictările la tablă este solicitată mereu de întrebări care solicită îndrăgirea creatoare: „De ce?“

„De ce scriem „să“ linioară „i“? (Pentru că se mai poate spune „să il“ — aici sînd unite două cuvinte).

Întîlnim ortograme și la obiectul Aritmetică, Cunoștințe despre natură, Gramatică etc. și în toate cazurile conștientizăm scrierea corectă a elevilor.

Ortogramele explicate la tablă, în clasă, sînt trecute de elevi în carnețelul vocabu-

lar prima pagină carnețelul vocabular din rubrica intitulată „Micul meu vocabu-

lar“, care cuprinde un sfert din numărul total al foilor și unde se trec cuvintele necunoscute și neexplicate în manuale. La „Citire“, în mare parte, sînt explicate. În următoarele 10—15 foi, carnețelul cuprinde rubrica intitulată: „Pagini de expresii literare“, în care elevii notează expresii literare întîlnite în textele lecturii din clasă și din afară de clasă, sau recomandate de învățator. Ultima parte pentru care s-au rezervat un număr mai mare de foi este intitulată: „Mic îndreptar ortografic“. Aici sînt trecute ortogramele întîlnite. Un exemplu: de la lecția „Podoabe ale Argeșului“ manualul de clasa a III-a, pagina 27, s-au extras și notat în carnețel:

În rubrica I:

în miez de cremene = în mijlocul muntelui; mărturie vie = dovada grăitoare; talent = pricepere.

În rubrica a II-a:

— Undele Argeșului vorbesc de codri nestrăbătuți, de mușchii moale ca perna, de izvoarele albe ca spuma laptelui, de brazi înalți ca-ți cade pălăria cînd stai să te uiți în virful lor.

— Și-i totul de-o lumină solemnă inun-dată.

În rubrica a III-a, s-au scos ortogramele cu explicația: că-ți cade = că îți cade; le-a ascultat = pe ele (le) a ascultat (pe doine); s-aprind = se aprind; l-a aflat = pe el (l) a aflat.

Scriind mereu cuvintele cu ortografie specială și dîndu-le explicația necesară, elevii descoperă singuri cuvintele din care s-a format fiecare ortogramă, ajungînd, astfel, pe parcursul a patru ani de școală să-și însușească o scriere corectă și conștientă.

Rămîn la convingerea că pot fi predate eficient elevilor chiar din clasa I, chestiuni gramaticale care prezintă greutăți de înțelegere, dacă se respectă condițiile necesare accesibilității cunoștințelor și participării active și conștiente a elevilor la însușirea acestora.

Inv. AMALIA FURNICA
Școala generală de aplicație nr. 2
din Birlad

, număr, cantitate

ordin, în mod progresiv, scrierea pe coloane. Se alcătuieste cu elevii tabla numerelor. Se dă noțiunea de „ordin“ și elasă“.

2. Formarea orală a numerelor, foloindu-se tabla numerelor.

3. Scrierea și citirea numerelor din mai multe cifre.

Prima lecție va dura o oră de curs. Lecțiile a doua și a treia se vor continua pînă la însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi.

Insușirea numerăției orale se bazează pe nivelul mental al elevilor. Se începe cu adunarea: zece și cu zece, douăzeci și cu zece, trei zeci și cu douăzeci etc., apoi se numără din zece în zece (clasa I); se procedează la fel cu sutele (clasa a II-a), cu miile (clasa a III-a) ș.a.m.d., pînă se ajunge la nouă sute de milioane. Apoi, se trece la scrierea numerelor pe coloane, alcătuiindu-se tabla numerelor.

Formarea orală a numerelor se realizează cu multă rapiditate, folosind tabla numerelor. Se vor forma numere în unități de un singur ordin și din diferite clase, apoi numere din două și trei ordine, din aceeași clasă și numere ce conțin unități din mai multe ordine din două și trei clase. De exemplu: se cere elevilor să formeze numere alcătuite din 5 unități de ordinul 4 etc., sau unități din mai multe ordine aparținînd aceleiași clase, 4 unități de ordinul 5 cu 2 unități de ordinul 4, 5 unități de ordinul 7 cu 4 unități de ordinul 5 cu 2 unități de ordinul 1.

Formarea orală a numerelor este o operație de sinteză și înlocuiește obișnuita numărare mecanică.

Pentru scrierea numerelor din mai multe cifre se folosesc numerele cunoscute de elevi. De exemplu: se cere elevilor (clasa a II-a) să spună care este numărul format din 8 unități de ordinul 4 și 4 unități de ordinul 1 și se scrie acest număr (84). Se observă că unitățile de ordinul 2 se scriu înaintea unităților de ordinul 1. Se cere, apoi, să se adauge la acest număr 5 unități de or-

dinul 3 și să spună care e numărul obținut (584). Numărul se scrie sub celălalt, observînd că unitățile de ordinul 3 se scriu înaintea unităților de ordinul 2. Pentru scrierea și citirea numerelor în care intervine „zero“, li se recomandă elevilor, ca, dintr-un număr oarecare — de exemplu: 728 — să elimine, pe rînd, unitățile de ordinul 1 și 2. Numerele formate se vor scrie, în continuare, pe coloană. Se iau apoi alte numere și se continuă exercițiul.

La clasa a III-a sau a IV-a se va proceda la fel, pornindu-se de la un număr din trei cifre. După mai multe exerciții de acest fel, se trece la scrierea și citirea numerelor în care unele unități se înlocuiesc cu zero.

Dintr-un număr oarecare — exemplu: 7.845.321 — se pot forma o mulțime de numere prin eliminarea, pe rînd, a unităților de un anumit ordin sau de mai multe ordine. Numerele formate se scriu pe coloană. De exemplu: se cere elevilor să elimine unitățile de ordinul 2 și să spună ce număr s-a format. Se va scrie numărul. Sau: să se elimine unitățile de ordinul 4, 5, 6 ș.a.m.d., lucrînd cu diferite numere din două sau trei clase.

Inv. FLORIAN PRAJA
Școala generală din comuna Bulz,
județul Bihor

Revista de pedagogie, nr. 1, ianuarie 1975

În cuprins: Vasile Bunescu: **Invățămintul românesc în societatea socialistă multilateral dezvoltată**; Alex. Ghitera și Virgiliu Radulian: **Perfecționarea conținutului politico-educativ al activității pionierești în lumina documentelor Congresului al XI-lea al P.C.R.**; Filimon Turcu, D. Copilu și I. Pogorilovski: **Școala și formarea personalității**; Marin Călin: **Atribute ale educației în societatea socialistă multilateral dezvoltată**.

Rubrica „Perfecționarea procesului de

GIMNAZIUL ȘI LICEUL

Rolul documentelor de partid în asigurarea conținutului de idei al procesului instructiv-educativ

În centrul atenției profesorilor de științe sociale de la Liceul „Vasile Alecsandri“ din Săbăoani, jud. Neamț, stau sarcinile cu privire la dezvoltarea și modernizarea învățămîntului românesc, stabilite prin Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de al XI-lea Congres al P.C.R., prin Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971, prin Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din iunie 1973, sarcinile reiterate din Directivele Congresului al XI-lea al P.C.R., din Consfătuirea cadrelor și activului de partid din învățămîntul superior și Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

La toate disciplinele legate de științele sociale, se are în vedere necesitatea asigurării unui conținut de idei, atît în ceea ce privește formarea la elevi a unei concepții realist-științifice despre lume și viață, cît și cunoașterea și traducerea în viață a sarcinilor de partid și de stat cu privire la viitorul patriei socialiste.

Atît la obiectul Educație cetățenească de la clasa a VII-a, la cel de Cunoștințe social-politice de la clasa a X-a a școlii generale, cît și la Socialism științific de la anul al II-lea de liceu, în predarea și dezbaterile lecțiilor se urmărește ca munca de educație și pregătire politico-ideologică și cetățenească să se facă pentru fiecare elev, în spiritul eticii și echității socialiste și comuniste stabilite de partid, pentru a forma oameni cu o înaltă conștiință cetățenească și patriotică, dornici de a se angaja în activitatea practică, socială. Acest lucru se poate realiza mai ușor la lecțiile „A fi cetățean demn al patriei socialiste“, „Drepturile și datoririile cetățenești“, „Adevărul și dreptatea — temelia încrederii și înțelegerii între oameni“, la clasa a VII-a, „Poporul, făuritorul istoriei“ la clasa a X-a a școlii generale și anul II de liceu.

Răspunzînd necesității obiective a evoluției în perspectivă a societății noastre pentru întreaga perioadă a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre comunism, la lecția „Economia României socialiste“ de la obiectul Cunoștințe economice, anul I și, respectiv, „Economia României — economie socialistă“, la obiectul Economie politică anul al II-lea de liceu, s-a pus accent pe atenția necesară acordării de către toți factorii, programului unitar și atotcuprinzător, de acțiune stabilit de partid.

Programul ideologic adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie 1971

își găsește aplicarea și prin cuprinderea și susținerea la lecțiile de filozofie de la anul al III-lea a concepției materialist-dialectice și prin combaterea influențelor ideologiei burgheze și a misticismului. De pildă, la lecțiile: „Filozofia în antichitate“, „Filozofia în evul mediu“, în Renaștere etc. s-a scos în relief cu pregnanță cauzele sociale, de clasă și economice a celor două direcții fundamentale în filozofie — materialismul și idealismul. Nu a lipsit din dezbaterile unor lecții nici critica conținutului retrograd și perimat al tezelor teologice cu privire la destin și libertate, fapt combătut prin explicarea și cunoașterea de către elevi a categoriilor dialecticii materialiste de necesitate, întîmplare, posibilitate și realitate, în lumina învățaturii marxist-leniniste.

Pentru ca instrucția și educația elevilor să fie legate mai mult de cerințele vieții, mai pregnant de spiritul practicii sociale și de producție, la toate obiectele și la toți anii, se realizează o îmbinare organică a studiului, cercetării și producției. Atît la practica agricolă, efectuată timp de două săptămîni la începutul acestui an școlar, cît și în cadrul atelierelor de tîmplărie, lăcătușărie, țesături etc., elevii sînt puși în situația de a cunoaște „pe viu“ rolul și însemnătatea contractelor economice încheiate cu diferiți beneficiari și de ce este necesar ca, pe măsura puterii lor, să-și aducă contribuția la dezvoltarea economiei naționale.

Conținutul de idei este asigurat prin studiul teoretic și munca productivă, mai ales la elevii anului I mecanică și ai anului I confecții din cadrul liceului. Ceea ce se învață la ore cu privire la industrializarea socialistă, la necesitatea conducerii de către partid a vieții economice și sociale, va avea corespondent în practica de producție ce o vor efectua elevii, care și-au ales aceste meserii.

În adunările detașamentelor de pionieri, ca și în ședințele și plenarele U.T.C., la care profesorii de științe sociale sînt prezenți, conținutul de idei al discuțiilor este canalizat spre necesitatea cunoașterii hotărîrilor partidului și statutului socialist, spre necesitatea întăririi disciplinei școlare, ridicării calității învățămîntului la nivelul cerințelor actuale și spre combaterea unor aspecte și mentalități ce nu corespund idealului comunist de dezvoltare a societății noastre socialiste.

Prof. PAUL ȘIPUREL,
Liceul „Vasile Alecsandri din Săbăoani,
județul Neamț

Manifestări dedicate Unirii la Liceul „Al. I. Cuza“ din Ploiești

Pentru colectivul Liceului „Al. I. Cuza“ din municipiul Ploiești, sărbătorirea aniversării Unirii Principatelor a devenit un fapt de tradiție a cărei semnificație este legată de numele marelui Domnitor.

Un complex de manifestări, antrenînd largi colective de elevi și cadre didactice marchează acest eveniment din viața școlii.

În cadrul programului stației de radio amplificare au fost incluse emisiuni consacrate zilei de 24 ianuarie, personalității lui Alexandru Ioan Cuza.

În școală se deschide o expoziție de lucrări ale elevilor valorificînd talente și aptitudini precum și îndemnări și deprinderi formate în cadrul orelor de practică sau în cercurile de elevi. Cercul de creație al elevilor a organizat o seară de poezie patriotică originală pe tema „Unire-n cuget și-n simțiri“. Dintre tinerii și talentații poeți, amintim pe Chicu Paula din anul IV-D, Vasilescu Lucian și Stupan Mihai din clasa a VII-a B. Colectivul de literatură română și cel de științe sociale au pregătit o bibliografie pe tema „Unirea în literatură și în gîndirea istorică și social politică românească“. De asemenea, colectivele celor două catedre amintite au organizat vitrine cu material documentar și ilustrativ adecvat.

Punctul culminant al manifestărilor festive îl va constitui serbarea școlii, concepută ca un amplu montaj literar și muzical coregrafic, precum și prezentarea piesei de teatru „Cuza Vodă“ în cadrul spectacolului festiv, care va avea loc pe data de 24 ianuarie în monumentala Casă de cultură a sindicatelor din municipiul Ploiești.

Prof. ENE RUSU,
director adjunct al Liceului
„Al. I. Cuza“, Ploiești

Contractul cu întreprinderea

În spatele inscripției „Atelierul-școală al Liceului nr. 25”, București (instalată într-o clădire adecvată, reamenajată, dar, de pe acum, neîncăpătoare — pe Calea Plevnei) funcționează, de fapt, o mică întreprindere a elevilor. Mică întreprindere, cu trei profile de ateliere (lăcătușărie — ajustaj; electrotehnică; tâmplărie artistică și sculptură), din care se îndreaptă, la termenele de livrare, repere, subansamble și produse către patru întreprinderi din Capitală: Electrotehnica, Întreprinderea de mașini electrice București, I.M.A. Semănătoarea și I.P.L.M. (prima și ultima având organizate, în atelierul-școală, câte o microsecție). Atelierul are, desigur, un plan de producție, în care sînt incluse categoriile de repere, subansamble, produse comandate de cele patru întreprinderi, dar și produse necesare autodotării, comenzi ale inspectoratului pentru dotarea unităților școlare și produse destinate valorificării prin magazinul elevilor. Cu fiecare din întreprinderile menționate, direcțiunea liceului a încheiat câte un contract (în cazul de față denumirea este convenție) prin care cele două părți (întreprinderea și unitatea școlară) își asumă anumite obligații. Ne răspunde la întrebările privind aceste obligații coordonatorul activităților tehnico-productive din liceu, tehnicianul principal **Ion Petre**.

Red. Care sînt, așadar, obligațiile întreprinderii, formulate în convenție (contract)?

I. Petre: În primul rînd, să completeze inventarul cu mobilier, scule și utilaje, în funcție de nevoi; să asigure repararea periodică a acestora, inclusiv a instalației de iluminat și forță; să asigure materialele de protecția muncii și paza contra incendiilor. În ce privește producția: să asigure documentația tehnică necesară (fișe tehnologice, desene etc.); să asigure lucrări diversificate și gradate pentru a fi executate de 250 de elevi, însumînd 1.250 ore săptămînal; planul de lucrări să fie eșalonat pe luni, trimestre, an; să asigure transportul lucrărilor la sediul atelierului-școală.

Pe baza comenzilor emise, întreprinderea se obligă să vireze, trimestrial sau la cerere, manopera lucrărilor executate, în contul atelierului-școală.

În scopul consolidării cunoștințelor și deprinderilor profesionale ale elevilor, întreprinderea se obligă: să asigure materiale (din deșeurii) pentru lucrările de control trimestriale și anuale ale elevilor, precum și pentru lucrările de autodotare; să organizeze examene în vederea obținerii certificatului de calificare pentru absolvirea anului IV; să angajeze, pe perioade determinate (în timpul vacanțelor) elevii care doresc acest lucru; să angajeze, pe o perioadă nedeterminată, absolvenții care au obținut certificatul de calificare.

Red. Ați omis să evidențiați prevederea ca întreprinderea care nu are în atelier microsecție să aprovizioneze sistematic, la timp și cu materiale de calitate atelierul-școală? Ați spus, apoi: „să asigure transportul lucrărilor la sediul atelierului-școală”. Care lucrări? E vorba și de „materiale”, care vor deveni „lucrări” executate de elevi? Atunci, dacă e așa, formularea devine: „transportul materialelor (și lucrărilor) la (și de la) sediul atelierului-școală”... Vă întreb: în realitate, cum se întimplă?

I. Petre: Ceea ce „am omis”, nu este, într-adevăr, consemnat; dumneavăastră știți: nu există încă o modalitate legală de transfer al materialelor din întreprindere în atelierul-școală. De aici, rezerva directorilor de întreprindere, de aici lipsa de calitate a unora dintre materialele primite. În cazul întreprinderilor care au înființat în atelier microsecții situația se ameliorează. Vă relatez ultimul impas la care am ajuns în colaborarea noastră cu întreprinderile. Dacă pînă anul trecut aprovizionarea cu materiale se făcea cu unele riscuri din partea conducerilor de întreprindere — la începutul acestui an ne-au cerut să cumpărăm materialele pe care s-au efectuat deja, în întreprindere, unele lucrări (plătind valoarea lucrărilor respective), pentru a le vinde din nou (aceleiași întreprindere!) cu lucrările adăugate de noi (și care vor fi plătite de întreprindere). Anevoios, absurd și ineficient. Se înțelege că nu am acceptat. M-ați întrebat cum se întimplă, în realitate, cu asigurarea transportului de materiale și lucrări. Se mai întimplă, din păcate, să apelăm și la altă furgonetă decît aceea a întreprinderii.

Red. Dintre obligațiile, incluse în convenție, ale întreprinderii, una mi-a reținut atenția: „planul de lucrări să

fie eșalonat pe luni, trimestre, an”. Ați obținut acest lucru?

I. Petre: Nu, deși ne-ar fi de mare ajutor dacă am obține o filă din planul de producție al fiecărei întreprinderi. Ne-am planifica mai bine activitățile, le-am corela cu etapele de însușire a meseriei, asigurînd parcurgerea tuturor operațiilor de către toți elevii (care se deosebesc, încă, de muncitorii calificați, în primul rînd prin ritmul de muncă). Ar rezulta, pentru noi, o mulțime de alte avantaje, de pe urma cărora producția ar avea de cîștigat.

Red. Și acum — obligațiile școlii?

I. Petre: Liceul de cultură generală nr. 25 s-a obligat, prin convențiile încheiate cu fiecare întreprindere, să întreprină în bune condiții sculele, utilajele și mobilierul, să asigure respectarea normelor de protecția muncii, să justifice consumul de materiale primite, să suporte contravaloarea materialelor rebutate, să respecte cerințele desenului și fișa tehnologică, să execute produse de bună calitate, conform C.T.C. și să respecte termenele de livrare a lucrărilor. În ce privește calificarea și integrarea în producție a elevilor: să asigure pregătirea și prezentarea elevilor din ultimul an la examenul de calificare; să-i orienteze pe elevi să se angajeze, pe perioade determinate și nedeterminate, în meseriile în care s-au instruit.

Red. Obligația școlii „să suporte contravaloarea materialelor rebutate” implică, pe de o parte, curaj și răspundere din partea semnatarului, pe de altă parte imi sugerează un procent ridicat de încredere în nivelul de pregătire și activitatea concretă a elevilor.

I. Petre: Este lesne de înțeles că elevii rebutează o parte (scăzută) de materiale, îndeosebi atunci cînd materialele nu sînt de cea mai bună calitate. Încrederea pe care o avem în deprinderile, cunoștințele și activitatea elevilor noștri este dublată de prezența noastră continuă în mijlocul lor, de participarea maștrilor-instructori, alături de muncitorii trimiși de întreprindere, la producția elevilor. „Riscul” pe care ni l-am asumat prin această obligație ne-a adus un spor de încredere din partea conducerilor de întreprindere, determinîndu-le să fie mai „generoase” în comenzi și chiar în aprovizionarea cu materiale.

Convorbire realizată de
M. DRAGOMIR

Cunoașterea elevilor, temă de simpozion

Casa corpului didactic — filiala Cernavoda, în colaborare cu Inspectoratul școlar județean Constanța, a organizat, în ultimele zile ale vacanței, un simpozion al cadrelor didactice ale orașului Cernavoda, antrenate în trei colective de cercetare (educatoare, învățători, profesori), pe tema cunoașterii psihopedagogice a elevilor, condiție a optimizării învățămîntului. O contribuție însemnată la munca de elaborare și aplicare a testelor, chestionarelor și-a dat-o psihologul școlar **Laura Suci-Zamfirescu**.

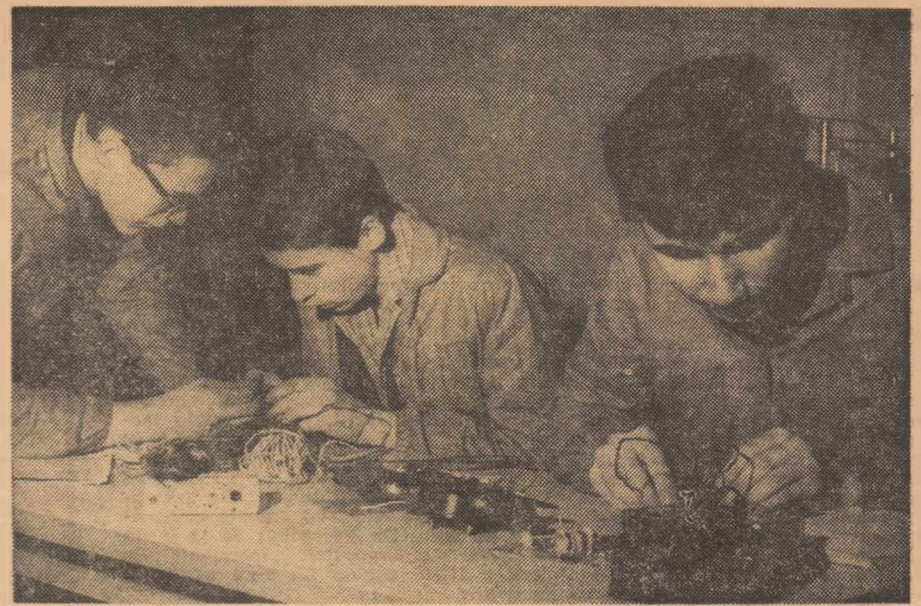
Simpozionul s-a bucurat de participarea profesorului dr. **Ion Holban**, cercetător principal la filiala din Iași a Institutului de științe pedagogice și a lectorului dr. **Florica Lețescu**, șefa Laboratorului O.S.P. al I.C.P.P.D. din București, care au susținut, în partea a doua a simpozionului, interesante idei și concluzii ale studiilor efectuate în colective de elevi, pentru proiectarea individualității lor, a personalității lor și pentru conducerea științifică a orientării lor școlare și profesionale.

D. S.

La aniversarea unui sfert de veac

Cu ocazia împlinirii unei sfert de veac de existență a Filialei Societății de științe matematice, la Buzău a fost organizat un simpozion aniversar pe tema: „Legătura matematicii cu celelalte științe și cu producția”. Au prezentat comunicări: acad. **N.N. Teodorescu**, prof. univ. **Ion Bucur**, decanul Facultății de matematică din București, prof. dr. doc. **B.P. Teodorescu**, dr. **I. Nicorovici**, dr. **Ion Ladea** ș.a.

Prof. GH. ANDREI
metodist la Casa corpului didactic
Buzău

Lucrări practice în atelierul de electrotehnică

Evaluarea produselor școlare

În numărul trecut (15/14 decembrie 1974) al revistei noastre publicăm articolul „Planul de producție al școlii”, rezultat al convorbirilor realizate în patru școli generale din Capitală, cu directorii și maștrii-instructori, despre aprovizionarea cu materialele a atelierelor școlare și despre categoriile de produse (repere, subansamble) conținute de planul de producție. Cu prilejul acestor convorbiri, am adresat maestrului-instructor **Nicolae Nițulescu** (Școala generală nr. 10) întrebarea:

— Cum procedați la evaluarea produselor școlare?

N. Nițulescu: În ce privește reperele, subansamblele efectuate pentru întreprindere, se știe, norma de evaluare este cea republicană. Pentru produsele destinate vânzării prin magazinul elevilor, întocmim un tabel cu antecalculația, în

care se ia în considerare: 1) **costul materialului** întrebuițat pe bucată de produs (aici trebuie reamintit că deșeurile primite de noi sînt mai ieftine decît materialele obținute la preț de piață). E vorba, desigur, de un „total cost material”, căci — pentru a da un exemplu — în cazul unui suport pentru flori, nu calculăm doar metalul întrebuițat, ci și șeurile primite de noi (vopseaua etc. 2) **valoarea manoperei** pe bucată de produs (timpul de muncă afectat). Aici vom face precizarea că timpul afectat manoperei de către elev este mai mare decît al muncitorului calificat. Prețul orei, însă, este mai mic. Pentru elevi, manopera este calculată la gradația I. În final, valoarea produsului, determinată de acești factori, va fi apropiată de valoarea produsului executat de muncitorul calificat. În stabilirea prețului produsului noi și-

nem totdeauna seama de faptul că materialul folosit a fost obținut la preț de deșeu, încît (luîndu-se în considerare și criteriul calității) prețul produsului executat de elevi va fi cu 25—30 la sută mai mic decît prețul pieței la produsul similar, executat de muncitorul calificat.

— Și după întocmirea „antecalculației”?

N. Nițulescu: Comisia școlii face un proces-verbal, în care se menționează: materialele consumate, scopul instructiv-educativ urmărit prin efectuarea produsului, destinația acestuia. Pe baza acestui proces-verbal, conducerea școlii dă decizia cu privire la destinația și prețul produsului obținut. Decizia urmează să fie vizată de către inspectorul de specialitate, după care produsele elevilor se pot îndrepta către locul de desfacere.

D. MAGDIN

INSTITUTUL POLITEHNIC „TRAIAN VUIA” TIMIȘOARA Anunță:

selecția la concurs a următoarelor posturi de cercetători științifici:

— Cercetător științific principal gr. III la Facultatea de mecanică, Catedra de mașini hidraulice, Laboratorul de cercetări pentru mașini hidraulice.

— Cercetător științific principal gr. III, la Facultatea de mecanică, Catedra de mașini hidraulice, Laboratorul de cercetări pentru mașini hidraulice.

— Cercetător științific principal gr. III la Facultatea de mecanică, Catedra de mașini hidraulice, Laboratorul de cercetări pentru mașini hidraulice.

— Cercetător științific principal gr. III la Facultatea de mecanică, Catedra de mecanică și rezistența materialelor, Colectiv de cercetare, proiectare pentru vibrații mecanice.

— Cercetător științific la Facultatea de mecanică, Catedra de mașini hidraulice, Laboratorul de cercetări pentru mașini hidraulice.

— Cercetător științific la Facultatea de mecanică, Catedra de mașini hidraulice, Laboratorul de cercetări pentru mașini hidraulice.

— Cercetător științific la Facultatea de mecanică, Catedra de mecanică și rezistența materialelor, Colectivul de cercetare, proiectare pentru vibrații mecanice.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic „Traian Vuia” Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2 în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț, cererea de înscriere împreună cu următoarele acte:

1. Fișa de apreciere anuală (conform art. 22 din Statutul pentru organizarea activității și promovarea personalului de cercetare și anexa la acest statut);

2. Memoriul de activitate profesională și activitate social-politică;

3. Lista de lucrări științifice și tehnice;

4. Cite un exemplar din cele mai importante lucrări (eventual extrase);

5. Actele de studii și titluri științifice în copii legalizate.

Recomandare pentru pregătirea individuală în vederea dezbaterilor în învățământul ideologic, seminarul din luna februarie 1975

POLITICA PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ÎN PROBLEMA NAȚIONALĂ

În continuarea reperelor pe care le-am sugerat colegilor noștri în numărul trecut al revistei pentru pregătirea individuală în vederea dezbaterilor în învățământul ideologic, formulăm mai jos o schiță de idei pentru dezbaterile temei „Politica Partidului Communist Român în problema națională”.

1. Națiunea și dezvoltarea ei legic determinată.

Abordarea categoriei de „națiune” de către diferiți ideologi marxști și nemarxști. Autori care neagă chiar existența națiunii. Poziția consecventă marxist-leninistă a P.C.R. care apreciază că națiunea și statul național sînt o prezență vie, au un rol progresist și vor dăinui încă mult timp. Națiunea ca rezultat al unui complex proces istoric progresist ivită odată cu cea dezvoltare a forțelor de producție care a determinat formarea statelor naționale. Rolul important al formării națiunilor și a statelor naționale în progresul general economic-social al omenirii. Politica burgheză de diviziune a maselor populare după criteriile apartenenței naționale și de divizare și subordonare a altor națiuni și state. Reafirmarea actuală a națiunilor, renașterea acestor comunități etnico-sociale.

Concepția Partidului Communist Român că nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare. Necesitatea, în concordanță cu această concepție, ca între națiuni, între state să se stabilească relații noi, bazate pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul reciproc al independenței, al dreptului fiecărui popor de a se dezvolta corespunzător voinței sale.

Concepția Partidului Communist Român că nu poate fi liber un popor care asuprește alte popoare. Necesitatea, în concordanță cu această concepție, ca între națiuni, între state să se stabilească relații noi, bazate pe deplina egalitate în drepturi, pe respectul reciproc al independenței, al dreptului fiecărui popor de a se dezvolta corespunzător voinței sale.

2. Concepția P.C.R. cu privire la raportul dintre socialism și națiune. Rezolvarea marxist-leninistă a problemei naționale în România.

Transformarea radicală a comunității

etnico-sociale care este națiunea în anii revoluției și construcției socialiste. Afirmarea cu putere a caracteristicilor fundamentale ale națiunii în condițiile făuririi societății socialiste, paralel cu schimbarea caracterului unora dintre aceste trăsături și cu apariția unor trăsături noi, care consolidează și întăresc — pe o bază nouă — națiunea socialistă. Socialismul, epocă a deplinei înfloriri a națiunii.

Națiunea în noua ei fizionomie: o comunitate caracterizată prin coeziunea social-politică și moral-ideologică a membrilor ei, determinată de economia socialistă, de o structură socială aflată în plin proces de omogenizare, exprimată în alianța tuturor claselor și categoriilor sociale sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei, avînd o cultură și conștiință socialistă întemeiate pe ideologia materialist-dialectică și o organizare statală proprie, suverană. Clasa muncitoare, factor hotărîtor de unitate și integrare social-politică, exponentul intereselor vitale ale întregii națiuni pe care le exprimă și le promovează prin intermediul partidului nostru communist.

Naționalitățile care s-au așezat pe teritoriul țării noastre pe parcursul secolelor anterioare formării statului național. Relațiile de strînsă colaborare care s-au stabilit de-a lungul veacurilor între oamenii muncii români și cei de altă naționalitate. Progresul general realizat pe teritoriile locuite în comun de români, maghiari, germani și de alte naționalități, rezultat al muncii și luptei lor comune. Lupta lor comună împotriva asupririi pentru dreptate socială și națională.

Cadrul politico-juridic care proclamă și garantează egalitatea în drepturi dar și în îndatoriri și obligații a tuturor cetățenilor și care interzice privilegiile și discriminările de orice fel, condamna propaganda șovină și rasistă, exclusivismul naționalist, ca și cosmopolitismul. Cadrul material adecvat.

Procesul de devenire socialistă și comunistă pe care îl înregistrează naționalitățile conlocuitoare, ca și națiunea socialistă în întregul ei. Identitatea proprie pe care o vor păstra multă vreme, locul și rolul bine definite pe care vor continua să le aibă în sinul societății naționalitățile conlocuitoare cunoscînd o dezvoltare și înflorire per-

manentă. Acțiunea permanentă pe care o va desfășura partidul pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate.

Întărirea rolului pozitiv de forță motrice a națiunii, în progresul general al patriei. Națiunea și naționalitățile conlocuitoare socialiste, fenomene social-istorice de îndelungată durată. Perspectiva apropierei, a consolidării prieteniei și frăției tuturor oamenilor muncii.

3. Dezvoltarea națiunilor și relațiile dintre ele, internaționalismul socialist.

Problemele națiunii în perspectiva victoriei socialismului. Eliberarea popoarelor de asuprire națională. Cimpul larg de afirmare și înflorire pe care îl deschide socialismul fiecărei națiuni. Atenția deosebită care trebuie să se manifeste față de interesele națiunilor spre a se evita orice conflicte, orice neîncredere.

Superioritatea pe care o dovedește socialismul prin felul în care soluționează imbinarea intereselor naționale ale popoarelor cu cele internaționale. Relațiile de tip nou care se cer instaurate între națiuni și state naționale, relații întemeiate pe principiile marxism-leninismului, ale internaționalismului. Contribuția activă a Partidului Communist Român la cristalizarea principiilor noi chemate să prezideze raporturile dintre statele socialiste. Rezolvarea cu succes de către Partidul Communist Român a sarcinilor naționale ale dezvoltării interne în contextul deschiderii largi către colaborare și cooperare în primul rînd cu statele socialiste. Relația dintre solidaritatea și colaborarea țărilor socialiste, internaționalismul proletar pe de o parte și dezvoltarea națiunii și a statelor naționale independente pe de altă parte.

OCT. BUZESCU

BIBLIOGRAFIE

- Programul Partidului Communist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Capitolul: Politica partidului în problema națională. Editura politică, 1974.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Report la cel de-al XI-lea Congres al Partidului Communist Român, Editura politică, 1974, p. 74—75.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale consacrată celei de-a XXX-a aniversări a eliberării României de sub dominația fascistă, Editura politică, 1974.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Cuvîntare la ședința comună a consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, 5 aprilie 1974, Editura politică, 1974.
- NICOLAE CEAUȘESCU — Expunere la primul Congres al Frontului Unității Socialiste, 23—24 mai 1974, Editura politică, 1974, p. 35—40.
- Unitatea națiunii noastre socialiste — forță motrice a dezvoltării orînduirii, în „Era socialistă” nr. 16/1974.
- Dezvoltarea economică socialistă — baza materială a rezolvării problemei naționale, în „Era socialistă” nr. 7/1974.
- Politica Partidului Communist Român în problema națională, în „Era socialistă” nr. 1/1975.

FIȘE ȘI NOTE DE LECTURĂ

„Individualitate și educație”

— de Dimitrie Todoran, Editura didactică și pedagogică, Buc., 1974, 400 pag.

Cercetător și reprezentant de seamă al gândirii pedagogice românești, Dimitrie Todoran ne propune în volumul „Individualitate și educație” o viziune filozofică și antropologică subordonată (în spiritul și în terminologia pe care o promovează autorul), procesului de formare și transformare a naturii umane, care cuprinde, în fapt, structura și configurația întregului complex de elemente cognitive, emotive și conative ale vieții psihice. Concepția „gradient-dinamică” — suport teoretic al unei teorii și practici didactice — se înfățișează în contextul unei prodigioase analize critice a teoriilor învățării și a concepțiilor privind transformarea comportamentului uman; este, de fapt, și atitudinea metodologică adoptată de autor și care conferă acestor opere pedagogice, rigurozitatea științifică și operaționalitatea psihologiei educației.

Polarizînd conceptul de educație, în semnificația sa cea mai amplă, în jurul ideilor „individ-mediul” și „ereditate-maturizare”, autorul integrează concluziile fiecărui capitol în preocupările eforturilor actuale, dedicate dezvoltării și perfecționării învățământului românesc. Așadar: o carte de studiu și de continuă consultare.

„Tehnica programării didactice”

— de Eugen P. Noveanu, Editura didactică și pedagogică, Buc., 1974, 228 pag.

Pe terenul confruntărilor actuale dintre tradițional și modern și dintre metode și tehnici didactice, lucrarea „Tehnica programării didactice” realizează — fără angajare polemică — o prezentare clară a algoritimizării și a programării și teoriei formării pe etape a acțiunilor mintale, punînd la îndemîna practicii didactice atît tipuri de programe, cît și unele aspecte concrete ale tehnicii de programare. Avertizînd cititorul asupra faptului că instruirea programată nu poate constitui un înlocuitor al profesorului în misiunea lui de educator și că, totodată, nu se oferă ca un panaceu profesorului atras de mitul „modernizării” cu orice preț, autorul conduce profesorul deschis să-și însușească tehnica programării didactice, pe drumul clar și convingător al exemplului concret, al modelului cu capacitate de adaptare și al rezultatelor cercetării pedagogice validate de

experimentul didactic. Prin urmare: o carte-lectură care poate și e necesar să fie învățată.

„Teorii ale învățării”

— de Ernest R. Hilgard și Gordon H. Bower, Editura didactică și pedagogică, Buc., 1974, 598 pag.

Un sumar care ilustrează varietatea tematică și dimensiunile ample ale prezentării teoriilor învățării: Natura teoriilor învățării; Conexiunismul lui Thorndike; Condiționarea clasică a lui Pavlov; Guthrie. Condiționarea prin contiguitate; Clark Hull și teoria sistematică a comportamentului; Teoria lui Tolman; Teoria gestaltului; Psihodinamica lui Freud; Funcționismul; Teoria matematică a învățării; Teorii ale comportamentului bazate pe prelucrarea informațiilor; Neurofiziologia învățării; Cercetări recente: I. Condiții fundamentale de învățare și evaluare; Cercetări recente: II. Învățarea prin discriminare și atenția; Învățarea și tehnologia instruirii. (Cu o bibliografie care poate constitui o lucrare independentă).

Traducerea, semnată de Marcela Dragomirescu-Nicolescu, reușește, în bună măsură, să valorifice terminologia pedagogică românească și să introducă termeni fie explicați în note infrapaginale, fie însoțiți de termenii corespunzători din limba engleză.

O carte care te invită să o reieși spre lectură după parcurgerea integrală a textului (și asupra căreia e necesar să revenim).

„Pagini noi”. Revista elevilor de la Liceul pedagogic „Eftimie Murgu” din Timișoara — Nr. 8 — XII 1974.

Colegele noastre Otilia Moldovan, anul V, educ.; Rodica Sănmărghitan, anul V, educ.; Dorina Lăcătuș, anul V, educ.; Maria Antoaneta-Fridrich, anul V, educ.; Elena Șelariu, anul V, inv.; Hedwig Brost, anul V, inv.; Rozalia Babici, anul V, inv.; Rodica Titel, anul V, inv. și Crizantema Nițu, învățătoare, prezintă în cadrul rubricii intitulată „Pași spre împlinire”, aspecte relevante ale practicii pedagogice de o săptămîină, desfășurate sub tema generală „Primele zile de grădiniță ale copilului”.

Spațiul nu îngăduie să prezentăm pe larg portretele unor șefi de promoție prezenți la posturile lor, poeziile, schițele și culegerile de folclor publicate, menționînd doar buna lor orientare tematică și valoare artistică.

COSTIN ȘTEFANESCU

Biblioteca centrală pedagogică

(Urmare din pag. 1)

personalului didactic. Cu aceeași denumire.

În acești ani B.C.P. a cunoscut o creștere spectaculară, atît în volum cît și, mai ales, ca structură și funcție. De la 9 500 de volume, cît avea în 1949, ea ajunge la 110 000 în 1959 și la 265 000 în 1974. Salt impresionant, ca și în alte domenii sociale ale țării în acest răs-timp.

Întreține apoi legături cu toate marile biblioteci din țară, cu 38 de instituții de documentare pedagogică din străinătate, precum și cu două organizații internaționale, între care UNESCO și B.I.E. (Biroul internațional de educație) pe prim loc.

Treptat (și am putea spune experimental) structura funcțională a B.C.P. s-a axat, cu timpul, pe patru planuri de activitate mai importante:

a) De documentare și informare (primară), direct (în sălile de lectură) sau de împrumuturi prin poștă atît la dispoziția cercetătorilor, cît și a practicienilor — cadrele didactice de toate gradele;

b) Documentare și informare la cerere, prin bibliografii tematice, lucrări de personalul bibliotecii, calificat pentru aceasta;

c) Tipărirea sau multiplicarea de colecții diverse, pe teme pedagogice de actualitate (colecția „modernizării învățămîntului”), care dau nu numai o

orientare, dar și un început de informare de conținut;

d) Indrumări metodologice.

Trei sînt, mai ales beneficiarii Bibliotecii centrale pedagogice, la ora actuală: factorul de decizie, care e, după cît se pare, destul de prompt și eficient; cercetarea pedagogică (cea instituționalizată, ca și cercetătorii individuali); cadrele didactice de toate gradele, iar prin aceștia procesul de învățămînt însuși.

Bogăția de informație — unul din semnele vremii în general — caracterizează și domeniul pedagogiei (al educației, ca și al formării). Ea a crescut și crește, în ultimul timp, într-un ritm și în proporții nemaîntîlnite în trecut. Aceasta face ca, fără un instrument, care să poată ajuta „consumul” acestui produs, ea, această bogăție, riscă să fie nu numai inutilă, ci chiar frînă. Căci ea trebuie să fie depozitată după reguli, clasificată, prelucrată în măsura în care lucrul e posibil (și este). În plus, informația nu se mai poate căpăta, azi, în unele cazuri, în timp util, fără o tehnică specială. Și fără o tehnologie mereu înnoită. Iar o bibliotecă modernă tocmai această funcție are.

Acest lucru îl face, cu tot mai multă pricepere și eficiență Biblioteca centrală pedagogică, de care ne ocupăm aici. E mai mult decît o instituție fotositoare; e indispensabilă educației și învățămîntului, pedagogiei. Conducerea și lucrătorii ei merită laude și recunoștință, din plin, pentru aceasta. Le urăm pentru viitor succese și mai mari.

REALITĂȚI CAPITALISTE

Școala și asperitățile societății

În efortul de a da curs dreptului universal la educație spre care aspiră civilizația contemporană, organizatorii vieții social-culturale din toate părțile lumii sînt confrunțați cu o gamă imensă de aspecte și probleme generate de realitățile concrete ale regiunilor și sistemelor sociale din care fac parte.

Dacă, pentru țările socialiste, perioada obiectivelor de ordin cantitativ (cuprinderea la cursuri, a tuturor copiilor de vîrstă școlară, înființarea unui număr satisfăcător de unități de învățămînt și construcția localurilor trebuitoare, pregătirea numărului necesar de cadre didactice etc.) a fost depășită, — sarcinile cele mai actuale au devenit cele de ordin calitativ (perfecționarea conținutului învățămîntului prin îmbunătățirea programelor, manualelor, a metodelor și tehnicilor de predare, creșterea competenței învățătorilor și profesorilor etc.). Există însă unele regiuni și țări în care realizarea idealului democratic al dreptului tuturor la învățătură, visat de omenire cu secole înainte și proclamat de Națiunile Unite acum mai bine de un sfert de veac — „este împiedicată — ca să ne situăm în spiritul aprecierilor făcute în „Apprendre à etre“ — de condiții asemănătoare celor din epocile în care a fost enunțat“. Accesul la buchile cărții, deziderat elementar al democratismului educației, continuă să fie în multe locuri o necesitate recunoscută, dar nerealizată pentru un număr impresionant de copii. (Statisticile indică o dinamică ascendentă a numărului de analfabeți. În 1950 : 700 de milioane ; 1960 : 735 de milioane ; 1970 : 783 de milioane ; în prezent circa 800 de milioane ; în 1980, probabil, 820 de milioane ; regiunile cele mai afectate : sud-vestul Asiei și Africa).

Serioase dificultăți se întîmpină în cuprinderea și menținerea la cursuri a elevilor, ca și în realizarea unei alte condiții elementare pentru democratismul învățămîntului : egalizarea șanselor de reușită. Neasigurînd muncii adulților o retribuție corespunzătoare și alocînd fonduri insuficiente pentru nevoile școlii, în multe din țările capitaliste nu s-a putut să se realizeze, în fapt, generalizarea școlii elementare, înscrisă în legi : greutățile materiale ale părinților, numărul redus de burse, lipsa de locuri în școli, penuria de cadre didactice (meseria de învățător și profesor nefiind preferată din cauza retribuției inechitabile), clasele supraincărcate ca urmare, handicapul pe plan cultural (necunoașterea limbii literare, sărăcia vocabularului, un bagaj redus de cunoștințe ș.a.) cu care vin în școală cei proveniți din păturile defavorizate (muncitori agricoli, emigranți etc.) fac ca numeroși copii să nu poată urma cursurile elementare, să le părăsească pe parcurs sau să nu avanseze în ritmul cerut (eșecurile). Și mai toată este discrepanța între clasele și pașunile sociale cînd este vorba de cursurile liceale și universitare. În Franța, un tînar provenind din pătura liberilor profesioniști și a cadrelor superioare are de 80 de ori mai multe șanse să urmeze facultatea decît unul al cărui părinte sînt salariați agricoli, și de 40 de ori mai mult decît unul de muncitori.

O altă sursă de inechitate pentru organizatorii școlii din unele țări ale sistemului capitalist o constituie randamentul și rentabilitatea educației. Școala nu produce atît cît și ceea ce societatea are nevoie și așteaptă în raport cu fondurile alocate de ea învățămîntului. „Școala — constată Peter F. Drucker, specialist în management — a devenit cel mai costisitor capitol al bugetului nostru (S.U.A. — n.n.). Se manifestă noi preocupări și îngrijorări legate de randamentul școlii, care a fost întotdeauna jalnic de scăzut și nu a dat deloc semne de ameliorare

(...). Contribuabilii se împotrivesc cheltuielilor pentru învățămînt intrucît nu-i vîd rezultatele“. Voci asemănătoare se aud și în alte țări capitaliste.

Analizînd cauzele și caracteristicile crizei învățămîntului prin care trece școala din multe asemenea țări, Philip H. Coombs (printre altele, fost director al Institutului Internațional pentru Planificarea Educației, UNESCO, Paris, 1963—1968) citează neajunsurile create de strategia dezvoltării liniare a învățămîntului care a fost practică pînă acum. Sistemele de învățămînt s-au lărgit, păstrînd, în mare, formele vechi și neadaptîndu-se, în conținut, la progresul vieții și la cerințele ei. Ilustrativă în acest sens este inerția învățămîntului universitar. La Conferința ministrilor educației din țările Europei membre ale UNESCO (București, 1973) s-a detașat cu limpezime că multe din universitățile țărilor apusene sînt din ce în ce mai puțin adaptate realităților și preocupărilor prezentului, păstrînd tradiții de idei și forme de muncă rigide și manifestînd „o rezistență la inovație și tendința de a se considera ca o lume închisă, după modelul medieval“ (René Maheu). În aceste condiții, agitațiile studențești (ca aceea din mai, 1968, din Franța), cauze, pentru prima oară în istoria învățămîntului, de faptul că, pentru tineri, cursurile nu sînt interesante și nu le dau sentimentul că le furnizează cunoștințe utile — apar ca o consecință firească a unei stări de fapt.

Conținutul și metodele de învățămînt, pe toate treptele acestuia — constată specialiștii — „au rămas lamentabil în urmă“, sînt neadaptate nevoilor vieții (ce și cum e convenabil de învățat) ; nu se întreprind măsuri (aceasta ar necesita, desigur, fonduri) pentru modernizarea administrației învățămîntului (care influențează randamentul procesului instructiv-educativ), pentru modernizarea profesiei însăși de dascăl și schimbarea statutului său în societate.

Carențele de ordin cantitativ și calitativ ale învățămîntului din țările capitaliste se repercutează asupra calității și consistenței muncii din toate compartimentele vieții economico-sociale : industrie, construcții, agricultură, învățămînt etc. În același timp, ele provoacă vîi nemulțumiri în rîndul tinerilor și al părinților care își leagă speranțele de viitor, de absolvirea unei școli, a unui institut superior la nevoie, dar pe care societatea îi dezamăgește : nu de puține ori debutul în profesie se face prin șomaj sau prin acceptarea altei meserii decît cea pentru care tînarul s-a pregătit. De exemplu, în Franța, datorită incapacității de absorbție a economiei, sublinia recent presa de specialitate, mii de tineri absolvenți de școală sau chiar de institute superioare sînt în căutare de lucru. Numai 6 din 100 de studenți în litere pot fi, în această țară, siguri că, la absolvire, vor găsi o muncă potrivită cu calificarea lor.

Dificultățile serioase cu care se confruntă școala din lumea capitalistă dau tot mai multe motive de îngrijorare forurilor de stat, părinților, profesorilor, tinerilor înșiși. Sînt căutate cu înfrigurare soluții, se fac experimente. „Școala liberă“, „școala-laborator“, desființarea școlii ca instituție, în accepțiunea ei de pînă acum etc. — sînt cîteva dintre ele — toate cu inconsistențele și, în orice caz, cu caracterul lor paliativ. Căci oricare ar fi soluțiile indicate de specialiștii burghezi, efectul lor rămîne insuficient atîta timp cît societatea pe care o servește învățămîntul continuă să rămînă strîmb alcătuită, discriminatorie și, în fond, nepăsătoare la trebuințele și aspirațiile masei.

STELA PREDESCU

INSTITUTUL POLITEHNIC „TRAIAN VUIA“
TIMIȘOARA

Anunță :

Scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice :

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de matematici, disciplinele Matematici superioare II ; Matematici superioare (subing.), poziția 36 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de matematici, disciplinele Algebră liniară, geometrie analitică și programare ; Matematici (subing. zi), poziția 38 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de bazele electrotehnicii, disciplinele Bazele electrotehnicii ; Electrotehnică și mașini electrice ; Electrotehnică, poziția 18 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de electronică, automată și măsuri, disciplinele Circuite electronice ; Electronică industrială, poziția 26 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de electronică, automată și măsuri, disciplinele Radiocomunicații ; Radio și televiziune (fac.) poziția 31 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de calculatoare, disciplinele Utilizarea calculatoarelor, Algebră liniară, geometrie analitică și programare, poziția 17 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de calculatoare electronice, disciplina Bazele logice ale calculatoarelor, poziția 18 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de calculatoare electronice, disciplina Calculatoare numerice, poziția 21 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra de electroenergetică, disciplinele Protecția prin relele ; Automatizări și protecția prin relele, poziția 17 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea electrotehnică, Catedra utilizările energiei electrice și mașini electrice, disciplina Utilizări ale energiei electrice, poziția 16 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea de construcții, Secția arhitectură, disciplina Proiectare de arhitectură, poziția 12 din statul de funcțiuni al secției.

— Asistent la Facultatea de construcții, Catedra de construcții metalice, disciplinele Construcții din lemn ; Mecanica construcțiilor ; Construcții metalice și tehnologia execuției, poziția 26 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea de mecanică agricolă, Catedra de economie politică și conducerea întreprinderilor, disciplinele de Economie, organizare, planificare, legislație și evidența contabilă ; Organizarea și conducerea întreprinderii ; Conducerea și organizarea activității economice în industria lemnului, poziția 26 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Facultatea de mecanică agricolă, Catedra de economie politică și conducerea întreprinderii, disciplinele Analiza activității economice ; Economie, organizare, planificare, legislație și evidența contabilă ; Organizarea și conducerea întreprinderilor, poziția 27 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplinele Utilaj metalurgic și Utilaj carbochimic, poziția 14 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplinele Electrotehnică ; Automatizarea secțiilor D.P.T.T., poziția 17 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplinele Automatizări industriale, Mașini și acționări electrice, poziția 18 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplina Utilaj metalurgic, poziția 21 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplinele Mecanică aplicată ; Mecanică și rezistența materialelor, poziția 22 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplina Desen tehnic, poziția 25 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de electromecanică, disciplinele Fundații și procedee de fundare, Hidraulică și construcții edilitare ; Construcții civile și industriale, poziția 27 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de tehnologie, disciplinele Tehnologia tratamentelor termice ; Tehnologia deformării plastice, poziția 11 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de tehnologie, disciplina Tehnologia deformării plastice, poziția 14 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Hunedoara, Catedra de tehnologie, disciplinele Tehnologia metalurgică, Tehnologia materialelor ; Cup-toare metalurgice, poziția 16 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Reșița, Catedră unică, disciplinele Rezistența materialelor ; Mecanică și rezistență, poziția 52 din statul de funcțiuni al catedrei.

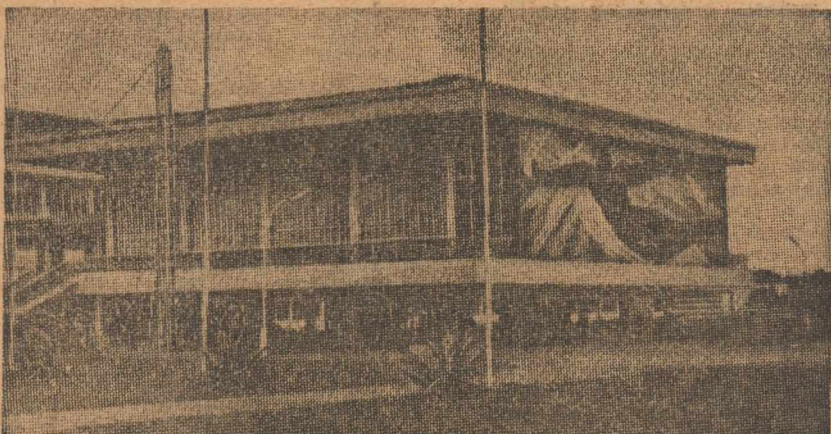
— Asistent la Institutul de subingineri Reșița, Catedră unică, disciplina Construcția dispozitivelor instalațiilor de sudură, poziția 42 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Reșița, Catedră unică, disciplina Acționări electromecanice, Mașini electrice, poziția 40 din statul de funcțiuni al catedrei.

— Asistent la Institutul de subingineri Reșița, Catedră unică, disciplina Aparate și instalații electrice, poziția 41 din statul de funcțiuni al catedrei.

Candidatii la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic „Traian Vuia“ Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, în termen de 15 zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Educației și Învățămîntului nr. 84539/1969.

Concursul se va ține în termen de 15 zile de la data expirării termenului de înscriere.

Institutul politehnic din Conakry — ilustrarea eforturilor în domeniul învățămîntului, depus de țările africane în curs de dezvoltare.